

Uradni list

Evropske unije

L 312

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 51

22. november 2008

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

Uredba Komisije (ES) št. 1161/2008 z dne 21. novembra 2008 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 1

DIREKTIVE

★ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv ⁽¹⁾ 3

II Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna

ODLOČBE/SKLEPI

Komisija

2008/878/ES:

★ Odločba Komisije z dne 2. julija 2008 o državni pomoči Nemčije za DHL (notificirano pod dokumentarno številko C 18/07 (ex N 874/06)) (notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 3178) ⁽¹⁾ 31

Opomba bralcu (glej notranjo stran zadnje strani ovitka)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1161/2008

z dne 21. novembra 2008

o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 22. novembra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. novembra 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	AL	25,7
	MA	64,6
	TR	71,8
	ZZ	54,0
0707 00 05	JO	167,2
	MA	51,9
	TR	88,1
	ZZ	102,4
0709 90 70	MA	64,5
	TR	93,7
	ZZ	79,1
0805 20 10	MA	60,7
	ZZ	60,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	56,9
	HR	50,0
	IL	66,1
	TR	61,6
	ZZ	58,7
0805 50 10	MA	65,5
	TR	68,1
	ZA	71,5
	ZZ	68,4
0808 10 80	CA	87,1
	CL	67,1
	CN	55,8
	MK	33,4
	US	103,2
	ZA	118,8
	ZZ	77,6
0808 20 50	CN	41,1
	KR	112,1
	TR	106,0
	ZZ	86,4

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2008/98/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 19. novembra 2008

o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

podjetje, ki izvaja postopke ravnanja z odpadki, da mora imeti dovoljenje oziroma se mora registrirati, in obveznost za države članice, da morajo izdelati načrte ravnanja z odpadki. Poleg tega vzpostavlja glavna načela, kot je obveznost ravnanja z odpadki brez negativnega vpliva na okolje ali zdravje ljudi, spodbujanje upoštevanja hierarhije ravnanja z odpadki ter načelo, da plača povzročitelj obremenitve, v skladu s katerim mora stroške odstranjevanja odpadkov kriti imetnik odpadkov ali prejšnji imetniki ali proizvajalci proizvodov, od katerih odpadki izvirajo.

- (2) Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁵⁾ poziva k pripravi ali reviziji zakonodaje o odpadkih, vključno s pojasnitvijo razlike med odpadki in snovmi ali predmeti, ki niso odpadki, ter oblikovanju ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi, vključno z določanjem ciljev.
- (3) V sporočilu Komisije z dne 27. maja 2003 z naslovom „Tematski strategiji za preprečevanje nastajanja in recikliranje odpadkov naproti“ je bila navedena potreba po presoji obstoječih opredelitev predelave in odstranjevanja ter potreba po splošno uporabni opredelitvi recikliranja in razpravi o opredelitvi odpadka.
- (4) Evropski parlament je v resoluciji z dne 20. aprila 2004 o zgoraj omenjenem sporočilu ⁽⁶⁾ Komisijo pozval, naj preuči možnost razširitve Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽⁷⁾ na celoten sektor odpadkov. Prav tako je Komisijo pozval, naj jasno razlikuje med predelavo in odstranjevanjem ter pojasni razliko med odpadki in snovmi ali predmeti, ki niso odpadki.

(1) Direktiva 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih ⁽⁴⁾ vzpostavlja zakonodajni okvir za ravnanje z odpadki znotraj Skupnosti. Opredeljuje ključne pojme, kot so odpadek, predelava in odstranjevanje, ter vzpostavlja temeljne zahteve za ravnanje z odpadki, zlasti obveznost za ustanovo ali

⁽¹⁾ UL C 309, 16.12.2006, str. 55.

⁽²⁾ UL C 229, 22.9.2006, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. februarja 2007 (UL C 287 E, 29.11.2007, str. 135), Skupno stališče Sveta z dne 20. decembra 2007 (UL C 71 E, 18.3.2008, str. 16), Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 20. oktobra 2008.

⁽⁴⁾ UL L 114, 27.4.2006, str. 9.

⁽⁵⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 104 E, 30.4.2004, str. 401.

⁽⁷⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, ki jo je nadomestila Direktiva 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 24, 29.1.2008, str. 8).

- (5) Svet je v sklepih z dne 1. julija 2004 Komisijo pozval, naj predloži predlog za revizijo nekaterih vidikov Direktive 75/442/EGS, ki je bila razveljavljena in nadomeščena z Direktivo 2006/12/ES, da bi se pojasnila razlika med odpadki in snovmi ali predmeti, ki niso odpadki ter razlika med predelavo in odstranjevanjem.
- (6) Prvi cilj vsake politike ravnanja z odpadki bi moral biti zmanjšanje škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi na zdravje ljudi in okolje. Obenem bi moral biti njen cilj zmanjšanje uporabe virov in spodbujanje praktične uporabe hierarhije ravnanja z odpadki.
- (7) Svet je v resoluciji z dne 24. februarja 1997 o strategiji Komisije za ravnanje z odpadki ⁽¹⁾ potrdil, da bi morale biti preprečevanje nastajanja odpadkov najpomembnejša naloga pri ravnanju z odpadki, medtem ko bi bilo treba ponovni uporabi in recikliranju materialov dati prednost pred energetske predelavo odpadkov, kjer in kolikor sta to najboljše ekološki možnosti.
- (8) Treba je torej revidirati Direktivo 2006/12/ES zaradi pojasnitve ključnih pojmov, kot so opredelitve odpadka, predelave in odstranjevanja, zaradi poostritve ukrepov, ki jih je treba sprejeti za preprečevanje nastajanja odpadkov, uvedbe pristopa, ki upošteva celoten življenjski krog proizvodov in materialov in ne samo fazo odpadkov, ter osredotočenja na zmanjšanje vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi na okolje, s tem pa bi se okrepila ekonomska vrednost odpadkov. Poleg tega bi bilo treba zaradi ohranjanja naravnih virov spodbujati predelavo odpadkov in uporabo predelanih materialov. Zaradi jasnosti in razumljivosti bi bilo treba Direktivo 2006/12/ES razveljaviti in nadomestiti z novo direktivo.
- (9) Ker so najpomembnejši postopki ravnanja z odpadki sedaj zajeti v okoljski zakonodaji Skupnosti, je pomembno, da se ta direktiva prilagodi temu pristopu. Poudarek na okoljskih ciljih, določenih v členu 174 Pogodbe, bi omogočil boljšo osredotočenost na to, kako nastajanje odpadkov in ravnanje z njimi vpliva na okolje v celotnem življenjskem krogu virov. Posledično bi morala biti pravna podlaga za to direktivo člen 175.
- (10) Za premičnine, ki jih imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči, bi bilo treba ob upoštevanju nekaterih izjem uporabiti učinkovita in dosledna pravila o obdelavi odpadkov.
- (11) Status odpadka neonesnažene izkopane zemlje in drugega naravno prisotnega materiala, ki se uporabljata na mestih, kjer nista bila izkopana, se določi v skladu z opredelitvijo odpadka in določbami o stranskih proizvodih ali o prenehanju statusa odpadka po tej direktivi.
- (12) Uredba (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 določa zdravstvena pravila za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi ⁽²⁾ in med drugim določa proporcionalni nadzor zbiranja, prevoza, predelave, uporabe in odstranjevanja vseh živalskih stranskih proizvodov, vključno z odpadki živalskega porekla, ter preprečuje, da bi odpadki predstavljali nevarnost za zdravje živali in ljudi. Zato je treba pojasniti povezavo z navedeno uredbo, se izogniti podvajanju predpisov z izključitvijo živalskih stranskih proizvodov iz področja uporabe te direktive, kadar so namenjeni uporabi, ki ne šteje za postopke ravnanja z odpadki.
- (13) Glede na izkušnje, pridobljene pri uporabi Uredbe (ES) št. 1774/2002, je ustrezno pojasniti področje uporabe zakonodaje o odpadkih in njenih določb o nevarnih odpadkih v zvezi s živalskimi stranskimi proizvodi, kakor jih ureja Uredba (ES) št. 1774/2002. Kadar živalski stranski proizvodi predstavljajo morebitno tveganje za zdravje, je Uredba (ES) št. 1774/2002 ustrezen pravni instrument za obravnavo teh tveganj, ob tem pa bi se bilo treba izogniti nepotrebnemu prekrivanju z zakonodajo o odpadkih.
- (14) Uvrstitev odpadkov med nevarne odpadke bi morala med drugim temeljiti na zakonodaji Skupnosti o kemikalijah, zlasti glede uvrstitve pripravkov med nevarne, vključno z v ta namen uporabljenimi mejnimi koncentracijskimi vrednostmi. Za nevarne odpadke bi morale veljati stroge specifikacije, da se čim bolj preprečijo ali omejijo možni škodljivi vplivi na okolje ali zdravje ljudi zaradi neustreznega ravnanja. Poleg tega bi bilo treba ohraniti sistem, s katerim so bili odpadki in nevarni odpadki uvrščeni v skladu s seznamom odpadkov, kakor je bil nazadnje oblikovan z Odločbo Komisije 2000/532/ES ⁽³⁾, da bi se spodbudilo usklajeno uvrščanje odpadkov in zagotovila usklajena določitev nevarnih odpadkov v Skupnosti.

⁽¹⁾ UL C 76, 11.3.1997, str. 1.

⁽²⁾ UL L 273, 10.10.2002, str. 1.

⁽³⁾ Odločba 2000/532/ES z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3).

- (15) Treba bi bilo razlikovati med predhodnim skladiščenjem odpadkov do zbiranja, zbiranjem odpadkov in skladiščenjem odpadkov do obdelave. Ustanov ali podjetij, ki med izvajanjem svojih dejavnosti povzročajo nastajanje odpadkov, se ne bi smelo obravnavati, kot da sodelujejo pri ravnanju z odpadki in kot da za skladiščenje lastnih odpadkov do njihovega zbiranja potrebujejo dovoljenje.
- (16) Predhodno skladiščenje odpadkov v okviru opredelitve zbiranja se razume kot dejavnost skladiščenja do zbiranja odpadkov v objektih, kjer se odpadki raztovorijo, da se lahko pripravijo za nadaljnji prevoz za predelavo ali odstranjevanje na drugem mestu. Glede na cilj te direktive bi bilo treba ob upoštevanju vrste odpadkov, obsega in trajanja skladiščenja ter cilja zbiranja razlikovati med predhodnim skladiščenjem odpadkov do zbiranja in skladiščenja odpadkov pred obdelavo. Takšno razlikovanje bi morale izvesti države članice. Skladiščenje odpadkov pred predelavo za obdobje treh let ali več in skladiščenje odpadkov pred odstranjevanjem za obdobje enega leta ali več je urejeno z Direktivo Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih⁽¹⁾.
- (17) Sistemov zbiranja odpadkov, ki se ne izvajajo poklicno, se ne bi smelo registrirati, saj predstavljajo manjše tveganje in prispevajo k ločenemu zbiranju odpadkov. Primeri takšnih sistemov so zbiranje odpadnih zdravil v lekarnah, sistemi „vzemi nazaj“ za blago za široko porabo v trgovinah in sistemi lokalnih skupnosti v šolah.
- (18) V to direktivo bi bilo treba vključiti opredelitve preprečevanja nastajanja, ponovne uporabe, priprave za ponovno uporabo, obdelave in recikliranja, da bi se pojasnilo področje uporabe teh pojmov.
- (19) Opredelitvi predelave in odstranjevanja je treba spremeniti, da bi se zagotovilo jasno razlikovanje med obema pojmom, ki bi temeljilo na dejanskem razlikovanju med vplivi na okolje z nadomestitvijo naravnih virov v gospodarstvu in priznavanjem, da ima uporaba odpadkov kot vira potencialne koristi za okolje in zdravje ljudi. Poleg tega se lahko oblikujejo smernice za pojasnitev primerov, v katerih je to razlikovanje težko uporabiti v praksi ali v katerih uvrstitev dejavnosti med predelavo ne ustreza dejanskim okoljskim vplivom postopka.
- (20) V tej direktivi bi bilo treba pojasniti, kdaj je sežig trdnih komunalnih odpadkov energetsko učinkovit in se ga lahko šteje za predelavo.
- (21) Postopke odstranjevanja, ki vključujejo izpuščanje v morja in oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno, prav tako urejajo mednarodne konvencije, in zlasti Konvencija o preprečevanju onesnaževanja morja z odlaganjem odpadkov in drugih snovi z dne 13. novembra 1972 v Londonu in njen Protokol iz leta 1996, kakor je bil spremenjen leta 2006.
- (22) Različni vidiki opredelitve odpadka se med seboj ne bi smeli zamenjevati, hkrati pa bi bilo po potrebi treba uporabiti ustrezne postopke, na eni strani za stranske proizvode, ki niso odpadki, ali, na drugi strani, za odpadke, ki prenehajo biti odpadki. Za razjasnitev nekaterih vidikov opredelitve odpadka bi bilo treba v tej direktivi pojasniti:
- kdaj so snovi ali predmeti, ki nastanejo pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja takšnih snovi ali predmetov, stranski proizvodi in ne odpadki. Odločitev, da neka snov ni odpadek, se lahko sprejme le na podlagi usklajenega pristopa, ki se redno posodablja, in kadar je to skladno z varstvom okolja in zdravja ljudi. Če je uporaba stranskega proizvoda dovoljena z okoljskim dovoljenjem ali splošnimi okoljskimi predpisi, lahko države članice na podlagi tega določijo, da splošni škodljivi vplivi na okolje in zdravje ljudi niso pričakovani; predmet ali snov se lahko šteje za stranski proizvod le, če so izpolnjeni določeni pogoji. Ker se stranski proizvodi uvrščajo v kategorijo proizvodov, bi moral biti njihov izvoz v skladu z zahtevami ustrezne zakonodaje Skupnosti, in
 - kdaj določen odpadek preneha biti odpadek, in sicer z določitvijo meril za prenehanje statusa odpadka, ki zagotavlja visoko raven varstva okolja ter koristi okolju in gospodarstvu; možne kategorije odpadkov, za katere bi bilo treba oblikovati specifikacije in merila za prenehanje statusa odpadka, med drugim predstavljajo gradbeni odpadki in odpadki pri rušenju objektov, nekateri pepeli in žlindre, odpadne kovine, agregati, pnevmatike, tekstil, kompost, odpadni papir in steklo. Da bi se doseglo prenehanje statusa odpadka, je lahko postopek predelave enostaven – npr. pregled odpadkov, da se ugotovi, ali izpolnjujejo merila za prenehanje statusa odpadka.
- (23) Za ugotovitev ali izračun ali so izpolnjeni cilji recikliranja in predelave iz Direktive 94/62/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži⁽²⁾, Direktive 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o

⁽¹⁾ UL L 182, 16.7.1999, str. 1.

⁽²⁾ UL L 365, 31.12.1994, str. 10.

izrabljenih vozilih⁽¹⁾, Direktive 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO)⁽²⁾, Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih⁽³⁾ ter druge ustrezne zakonodaje Skupnosti, bi bilo treba količine odpadkov, ki prenehajo biti odpadki, obravnavati kot reciklirane in predelane odpadke, kadar so izpolnjene zahteve te zakonodaje glede recikliranja ali predelave.

- (24) Na podlagi opredelitve odpadka lahko Komisija sprejme smernice, da bi se v določenih primerih pojasnilo, kdaj snov ali predmet postane odpadek, s čimer bi se spodbujali varnost in skladnost. Take smernice se lahko med drugim pripravijo za električno in elektronsko opremo in vozila.
- (25) Primerno je, da se stroški razporedijo tako, da odražajo dejanske stroške, ki bremenijo okolje zaradi nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.
- (26) Načelo, da plača povzročitelj obremenitve, je vodilno načelo na evropski in mednarodni ravni. Povzročitelj in imetnik odpadkov bi morala z odpadki ravnati na način, ki zagotavlja visoko raven varstva okolja in zdravja ljudi.
- (27) Uvedba razširjene odgovornosti proizvajalca v tej direktivi predstavlja enega od načinov oblikovanja in proizvodnje blaga, ki v celoti upošteva in poenostavlja učinkovito uporabo virov v njihovem celotnem življenjskem krogu, vključno z njegovim popravilom, ponovno uporabo, razgradnjo in recikliranjem, ne da bi bil pri tem ogrožen prost pretok blaga na notranjem trgu.
- (28) Ta direktiva bi morala pomagati EU, da se približa „družbi recikliranja“, ki se poskuša izogibati nastajanju odpadkov in uporabljati odpadke kot vir. K ukrepom za zagotavljanje ločevanja pri viru, zbiranja in recikliranja prednostnih tokov odpadkov poziva zlasti šesti okoljski akcijski program Skupnosti. V skladu s tem ciljem in kot sredstvo za poenostavitev ali izboljšanje možnosti za predelavo bi bilo treba odpadke, preden se dajo v postopke predelave, ki skupaj zagotavljajo najboljši izid za okolje, zbirati ločeno, če je to tehnično in okoljsko izvedljivo in ne povzroča prevelikih stroškov. Države članice bi morale spodbujati ločevanje nevarnih sestavin iz tokov odpadkov, če je to potrebno za okolju prijazno ravnanje z njimi.

- (29) Države članice bi morale podpirati uporabo recikliranih materialov, kot je predelan papir, v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki in ciljem oblikovanja družbe recikliranja in, če je le mogoče, ne bi smele podpirati njihovega odlaganja ali sežiganja.
- (30) Zaradi izvajanja previdnostnega načela in načela, da je treba delovati preventivno iz člena 174(2) Pogodbe, je treba določiti splošne okoljske cilje za ravnanje z odpadki znotraj Skupnosti. Na podlagi teh načel bi morale Skupnost in države članice vzpostaviti okvir za preprečevanje, zmanjševanje in, kolikor je mogoče, odpravljanje virov onesnaževanja ali škodljivih vplivov že od samega začetka, in sicer s sprejetjem takšnih ukrepov, s katerimi bi odpravili prepoznana tveganja.
- (31) S hierarhijo ravnanja z odpadki se na splošno pripravi prednostni vrstni red tistega, kar predstavlja najboljšo celovito možnost za okolje v okviru zakonodaje in politike o odpadkih, vendar pa je za določene tokove odpadkov včasih treba odstopati od te hierarhije, med drugim zaradi tehnične izvedljivosti in ekonomske smiselnosti ter varstva okolja.
- (32) Da bi zagotovili samostojnost celotne Skupnosti pri odstranjevanju odpadkov in predelavi mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, državam članicam pa omogočila individualna izpolnitev tega cilja, je treba zagotoviti mrežo sodelovanja v zvezi z napravami za odstranjevanje in napravami za predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, pri tem pa upoštevati geografske okoliščine in potrebo po specializiranih napravah za nekatere vrste odpadkov.
- (33) Za namene uporabe Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov⁽⁴⁾ so mešani komunalni odpadki iz člena 3(5) navedene uredbe še vedno mešani komunalni odpadki tudi po postopku obdelave odpadkov, ki njihovih lastnosti ni bistveno spremenil.
- (34) Pomembno je, da so nevarni odpadki označeni v skladu z mednarodnimi standardi in standardi Skupnosti. Če se odpadki te vrste zbirajo ločeno iz gospodinjstev, to ne sme pomeniti, da so gospodinjstva obvezana izpolniti zahtevano dokumentacijo.

⁽¹⁾ UL L 269, 21.10.2000, str. 34.

⁽²⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 24.

⁽³⁾ UL L 266, 26.9.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 190, 12.7.2006, str. 1.

- (35) Pomembno je, da se v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki in zaradi zmanjšanja emisije toplogrednih plinov, ki je posledica odlaganja odpadkov na odlagališčih, olajša ločeno zbiranje in ustrezna obdelava bioloških odpadkov, da bi proizvedli okoljsko varen kompost in druge materiale iz bioloških odpadkov. Komisija bo po oceni ravnanja z biološkimi odpadki po potrebi predložila predlog za zakonodajne ukrepe.
- (36) Sprejmejo se lahko tehnični minimalni standardi za dejavnosti obdelave odpadkov, ki niso zajeti v Direktivi 96/61/ES, če se izkaže, da bi bilo to koristno z vidika varstva zdravja ljudi in okolja, in če bi usklajen pristop pri izvajanju te direktive zagotovil varstvo zdravja ljudi in okolja.
- (37) Določiti je treba tudi področje in vsebino obveznosti načrtovanja ravnanja z odpadki in v postopku oblikovanja ali revidiranja načrtov ravnanja z odpadki upoštevati okoljske vplive nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi. Kadar je primerno, bi bilo treba upoštevati tudi zahteve za načrtovanje ravnanja z odpadki, določene v členu 14 Direktive 94/62/ES, in strategijo za zmanjšanje količine biološko razgradljivih odpadkov, ki se odlagajo na odlagališčih, iz člena 5 Direktive 1999/31/ES.
- (38) Države članice lahko za nekatere povzročitelje odpadkov uporabijo okoljska dovoljenja ali splošne okoljske predpise, ne da bi pri tem ogrozile pravilno delovanje notranjega trga.
- (39) Države članice lahko skladno z Uredbo (ES) št. 1013/2006 sprejmejo potrebne ukrepe za preprečevanje pošiljk odpadkov, ki niso v skladu z njihovimi načrti ravnanja z odpadki. Z odstopanjem od omenjene uredbe lahko države članice omejijo prihajajoče pošiljke odpadkov v sežigalnice, klasificirane kot predelava, če je bilo ugotovljeno, da bi bilo treba odstraniti v državi nastale odpadke ali da bi se odpadki obdelali na način, ki ni skladen z njihovimi načrti ravnanja z odpadki. Dejstvo je, da nekatere države članice morda ne bodo mogle zagotoviti omrežja, ki bi vključevalo celoten sklop naprav za dokončno predelavo na njihovem ozemlju.
- (40) Za izboljšanje načina, na katerega se v državah članicah preprečuje nastajanje odpadkov, in za olajšanje izmenjave najboljših praks na tem področju je treba poostriiti določbe v zvezi s preprečevanjem nastajanja odpadkov in od držav članic zahtevati, naj oblikujejo programe preprečevanja nastajanja odpadkov, ter se ob tem osredotočiti na ključne vplive na okolje in upoštevati celoten življenjski krog proizvodov in materialov. Namen takšnih ukrepov bi moral biti zasledovanje cilja prekinitve povezave med gospodarsko rastjo in vplivi na okolje zaradi nastajanja odpadkov. Zainteresirane strani in širša javnost bi morale v skladu z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem⁽¹⁾ imeti možnost sodelovanja pri pripravi programov in dostop do njih po pripravi. Pri oblikovanju ciljev preprečevanja nastajanja odpadkov in prekinitve njihove povezave z gospodarsko rastjo bi bilo treba ustrezno upoštevati zmanjšanje škodljivih vplivov ustvarjenih odpadkov in njihove količine.
- (41) Za uresničitev evropske družbe recikliranja z visoko stopnjo učinkovitosti virov bi bilo treba opredeliti cilje glede priprave za ponovno uporabo in recikliranje odpadkov. Države članice imajo različne pristope glede zbiranja odpadkov iz gospodinjstev ter odpadkov podobne narave in sestave. Zato je primerno, da se pri teh ciljih upoštevajo različni sistemi zbiranja v različnih državah članicah. Tokovi odpadkov drugega izvora, ki so podobni odpadkom iz gospodinjstev, zajemajo odpadke, navedene pod klasifikacijsko številko 20 v seznamu, oblikovanem z Odločbo Komisije 2000/532/ES.
- (42) Ekonomski instrumenti lahko imajo ključno vlogo pri doseganju ciljev na področju preprečevanja nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi. Odpadki imajo pogosto vrednost kot vir, nadaljnja uporaba gospodarskih instrumentov pa lahko prinese optimalne koristi za okolje. Uporabo teh instrumentov bi zato bilo treba spodbujati na primerni ravni, ob tem pa poudariti, da se lahko posamezne države članice odločijo glede njihove uporabe.
- (43) Nekatere določbe o ravnanju z odpadki iz Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih⁽²⁾ bi bilo treba spremeniti, da bi se tako črtale zastarele določbe in izboljšala jasnost besedila. Zaradi poenostavitve zakonodaje Skupnosti bi jih bilo treba vključiti v to direktivo. Zaradi pojasnitve, kdaj velja prepoved mešanja iz Direktive 91/689/EGS, ter zaradi varstva okolja in zdravja ljudi bi morala odstopanja od prepovedi mešanja dodatno ustrezati najboljšim razpoložljivim tehnikam iz Direktive 96/61/ES. Direktivo 91/689/EGS bi bilo zato treba razveljaviti.

⁽¹⁾ UL L 156, 25.6.2003, str. 17.

⁽²⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20.

- (44) Zaradi poenostavitve zakonodaje Skupnosti in priznanja okoljskih koristi bi bilo treba ustrezne določbe Direktive Sveta 75/439/EGS z dne 16. junija 1975 o odstranjevanju odpadnih olj⁽¹⁾ vključiti v to direktivo. Direktivo 75/439/EGS bi zato bilo treba razveljaviti. Ravnanje z odpadnimi olji bi moralo biti v skladu s prednostnim vrstnim redom hierarhije ravnanja z odpadki, prednost pa bi bilo treba dati možnostim, ki skupaj zagotavljajo najboljši izid za okolje. Ločeno zbiranje odpadnih olj je še naprej bistveno za ustrezno ravnanje z njimi in preprečevanje škode za okolje zaradi neustreznega odstranjevanja olj.
- (45) Države članice bi morale zagotoviti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni, ki se v primeru kršitev določb te direktive naložijo fizičnim in pravnim osebam, odgovornim za ravnanje z odpadki, kot so povzročitelji in imetniki odpadkov, posredniki, trgovci, prevozniki in zbiralci, ustanove ali podjetja, ki izvajajo postopke obdelave odpadkov in sheme ravnanja z odpadki. Države članice lahko prav tako ukrepajo, da bi si povrnile stroške, ki so nastali zaradi neizpolnjevanja obveznosti in ukrepov za sanacijo, brez poseganja v Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode⁽²⁾.
- (46) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽³⁾.
- (47) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za oblikovanje meril za številna vprašanja, kot so denimo okoliščine, v katerih predmet velja za stranski proizvod, prenehanje statusa odpadka in določitev odpadkov, ki veljajo za nevarne, kakor tudi za določitev podrobnih pravil o uporabi in metodah izračuna za preverjanje skladnosti s cilji recikliranja iz te direktive. Komisiji bi prav tako bilo treba podeliti pooblastila za prilagoditev prilog tehničnemu in znanstvenemu napredku in podrobno opredelitev uporabe enačbe za sežigalnice iz vnosa R1 v Prilogi II. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 23.

⁽²⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (48) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje⁽⁴⁾ se države članice spodbuja, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj, kolikor je mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.
- (49) Ker cilja te direktive, in sicer varstva okolja in zdravja ljudi, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ga zaradi obsega ali učinkov direktive zato lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje tega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

Ta direktiva določa ukrepe za varstvo okolja in zdravja ljudi, in sicer s preprečevanjem ali zmanjševanjem škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi ter z zmanjševanjem celotnega vpliva uporabe virov in izboljšanjem učinkovitosti takšne uporabe.

Člen 2

Izvzetje iz področja uporabe

1. Iz področja uporabe te direktive se izvzamejo:

- (a) plinasti izpusti v ozračje;
- (b) tla (*in situ*), vključno z neizkopanim onesnaženim delom tal, in zgradbe, trajno povezane s tlemi;
- (c) neonesnaženi del tal in drug naravno prisoten material, izkopen med gradbenimi deli, kadar se bo ta material zagotovo uporabil za gradnjo v svojem prvotnem stanju na mestu, kjer je bil izkopen;

⁽⁴⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

(d) radioaktivni odpadki;

(e) razgrajena razstreliva;

(f) fekalne snovi, če niso zajete z odstavkom 2(b), slama in drugi naravni nenevarni kmetijski ali gozdarski materiali, ki se uporabljajo pri kmetovanju, v gozdarstvu ali za pridobivanje energije iz takšne biomase s postopki ali metodami, ki ne škodujejo okolju ali ogrožajo zdravja ljudi.

2. Iz področja uporabe te direktive se v obsegu, ki ga ureja druga zakonodaja Skupnosti, izvamejo:

(a) odpadne vode;

(b) stranski živalski proizvodi, vključno s predelanimi proizvodi, ki jih zajema Uredba (ES) št. 1774/2002, razen tistih, ki so namenjeni za sežig, odlaganje ali uporabo v obratu za pridobivanje bioplinov ali obratu za kompostiranje;

(c) trupla živali, ki so poginile drugače kot z zakolom, vključno z živalmi, ki se jih pokonča zaradi izkoreninjenja kužnih živalskih bolezni in ki se jih odstrani v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002;

(d) odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju, bogačenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, ki jih zajema Direktiva 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ⁽¹⁾.

3. Brez poseganja v obveznosti po drugi ustrezni zakonodaji Skupnosti, se iz področja uporabe te direktive izvamejo sedimenti, ki se jih premešča znotraj površinskih voda za namen upravljanja voda in vodnih poti ali preprečevanja poplav ali blažitve posledic poplav in suše ali izsuševanja tal, če se dokaže, da so sedimenti nenevarni.

4. S posameznimi direktivami se lahko za določene primere določijo posebna pravila o ravnanju z določenimi skupinami odpadkov ali pa dopolnijo tista iz te direktive.

Člen 3

Opredelevanje pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavržiti;

2. „nevaren odpadke“ pomeni odpadke, ki kaže eno ali več nevarnih lastnosti iz Priloge III;

3. „odpadna olja“ pomenijo vsa mineralna ali sintetična maziva ali industrijska olja, ki so postala neustrezna za prvotno predvideno uporabo, kot so izrabljena motorna olja in olja prestavnih mehanizmov ter mazalna olja, olja za turbine in hidravlična olja;

4. „biološki odpadki“ pomenijo biorazgradljive odpadke z vrtov in iz parkov, živilske in kuhinjske odpadke iz gospodinjstev, restavracij, gostinskih dejavnosti in trgovin na drobno ter primerljive odpadke iz obratov za predelavo hrane;

5. „povzročitelj odpadkov“ pomeni vsakogar, katerega delovanje povzroča nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj odpadkov) ali vsakogar, ki izvaja predobdelavo, mešanje ali druge postopke, ki spreminjajo lastnosti ali sestavo teh odpadkov;

6. „imetnik odpadkov“ pomeni povzročitelja odpadkov ali fizično ali pravno osebo, ki ima odpadke v posesti;

7. „trgovca“ pomeni vsako podjetje, ki je odgovorno za nakup in naknadno prodajo odpadkov, vključno s tistimi trgovci, ki odpadkov fizično nimajo v posesti;

8. „posrednik“ pomeni vsako podjetje, ki ureja predelavo ali odstranjevanje odpadkov v imenu drugih, vključno s tistimi posredniki, ki odpadkov fizično nimajo v posesti;

9. „ravnanje z odpadki“ pomeni zbiranje, prevoz, predelavo in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorom takšnih postopkov in dejavnosti po prenehanju obratovanja naprav za odstranjevanje odpadkov, ter vključno z dejavnostmi trgovca ali posrednika;

10. „zbiranje“ pomeni pobiranje odpadkov, vključno s predhodnim razvrščanjem in predhodnim skladiščenjem odpadkov za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov;

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 15.

11. „ločeno zbiranje“ pomeni zbiranje, pri katerem se tokove odpadkov ločuje glede na vrsto in naravo odpadkov z namenom olajšati posebno obdelavo;
12. „preprečevanje nastajanja“ pomeni ukrepe, sprejete preden snov, material ali proizvod postane odpadek, ki zmanjšajo:
- (a) količino odpadkov, vključno s ponovno uporabo proizvodov ali podaljšanjem življenjske dobe proizvodov;
 - (b) škodljive vplive nastalih odpadkov na okolje in zdravje ljudi; ali
 - (c) vsebnost nevarnih snovi v materialih in proizvodih;
13. „ponovna uporaba“ pomeni vsak postopek, pri katerem se proizvodi ali sestavni deli, ki niso odpadki, ponovno uporabijo za namene, za katere so bili prvotno izdelani;
14. „obdelava“ pomeni postopke predelave ali odstranjevanja, ki vključujejo pripravo za predelavo ali odstranjevanje;
15. „predelava“ pomeni vsak postopek v obratu ali širšem gospodarstvu, katerega glavni rezultat je, da odpadki služijo koristnemu namenu tako, da nadomestijo druge materiale, ki bi se sicer uporabili za izpolnitev določene funkcije, ali so odpadki pripravljeni za izpolnitev te funkcije. Priloga II določa nepopoln seznam postopkov predelave;
16. „priprava za ponovno uporabo“ pomeni postopke prevežanja, čiščenja ali popravila, s katerim se proizvodi ali sestavni deli proizvodov, ki so postali odpadki, pripravijo za ponovno uporabo brez kakršne koli druge predobdelave;
17. „recikliranje“ pomeni vsak postopek predelave, pri katerem se odpadne snovi ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi za prvotni namen ali druge namene. Opredelitev vključuje ponovno predelavo organskih snovi, ne vključuje pa energetske predelave in ponovne predelave v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali za zasipanje;
18. „regeneracija odpadnih olj“ pomeni vsak postopek recikliranja, s katerim se lahko bazna olja proizvedejo z rafiniranjem odpadnih olj, zlasti z odstranjevanjem primesi, produktov oksidacije in aditivov, vsebovanih v teh oljih;
19. „odstranjevanje“ pomeni vsak postopek, ki ni predelava, tudi če je sekundarna posledica postopka pridobivanja snovi ali energije. Priloga I določa nepopoln seznam postopkov odstranjevanja;
20. „najboljše razpoložljive tehnike“ pomeni najboljše razpoložljive tehnike, kakor so opredeljene v členu 2(11) Direktive 96/61/ES.

Člen 4

Hierarhija ravnanja z odpadki

1. Kot prednostni vrstni red zakonodaje in politike preprečevanja nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi se uporablja naslednja hierarhija ravnanja z odpadki:

- (a) preprečevanje nastajanja;
- (b) priprava za ponovno uporabo;
- (c) recikliranje;
- (d) druga predelava, npr. energetska predelava, in
- (e) odstranjevanje.

2. Države članice pri uporabi hierarhije ravnanja z odpadki iz odstavka 1 sprejmejo ukrepe za spodbujanje možnosti, ki skupaj zagotavljajo najboljši izid za okolje. To lahko zahteva odstopanje od hierarhije za določene tokove odpadkov, kjer je to upravičeno z življenjskim krogom, ob upoštevanju celostnih vplivov nastajanja takšnih odpadkov in ravnanja z njimi.

Države članice zagotovijo popolnoma pregledno pripravo zakonodaje in politike o odpadkih, pri čemer upoštevajo obstoječa nacionalna pravila glede posvetovanja z državljanji in zainteresiranimi stranmi ter sodelovanja z njimi.

Države članice v skladu s členoma 1 in 13 upoštevajo splošna načela varstva okolja, tj. načelo previdnosti in trajnostnega razvoja, tehnično izvedljivost in ekonomsko smiselnost ter varovanje virov, kakor tudi splošne okoljske, ekonomske in družbene vplive ter vplive na zdravje ljudi.

Člen 5

Stranski proizvodi

1. Snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja tega izdelka, se lahko šteje za stranski proizvod in ne za odpadke v smislu točke (1) člena 3 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) zagotovljena je nadaljnja uporaba snovi ali predmeta;
- (b) snov ali predmet se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov;
- (c) snov ali predmet se proizvaja kot sestavni del nekega proizvodnega procesa, in
- (d) nadaljnja uporaba je zakonita, tj. snov ali predmet izpolnjuje vse s proizvodom, okoljem in varstvom zdravja povezane zahteve za določeno uporabo, in ne bo povzročila splošnega škodljivega vpliva na okolje ali zdravje ljudi.

2. Na podlagi pogojev iz odstavka 1 se lahko sprejmejo ukrepi za določitev pogojev, ki jih je treba izpolniti za določene snovi ali predmete, ki se štejejo za stranski proizvod in ne za odpadke v smislu točke (1) člena 3. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

Člen 6

Status prenehanja odpadka

1. Nekateri določeni odpadki prenehajo biti odpadki v smislu točke (1) člena 3, ko so predelani, vključno z recikliranjem, in izpolnjujejo določena merila, ki bodo oblikovana v skladu z naslednjimi pogoji:

- (a) snov ali predmet se običajno uporablja za določene namene;
- (b) za to snov ali predmet obstaja trg ali povpraševanje;
- (c) snov ali predmet izpolnjuje tehnične zahteve za določene namene ter izpolnjuje zahteve obstoječe zakonodaje in standarde, ki veljajo za proizvode, in

(d) uporaba snovi ali predmeta ne bo povzročila splošnega škodljivega vpliva na okolje in zdravje ljudi.

Pogoji po potrebi vključujejo mejne vrednosti za onesnaževala in upoštevajo vse možne škodljive okoljske vplive snovi ali predmeta.

2. Ukrepi, namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem glede sprejetja meril iz odstavka 1 in opredelitve odpadkov, za katere veljajo ta merila, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2). Upoštevati bi bilo treba posebna merila za prenehanje statusa odpadka, med drugim vsaj za agregate, papir, steklo, kovine, pnevmatike in tekstil.

3. Odpadki, ki v skladu z odstavkoma 1 in 2 prenehajo biti odpadki, prav tako prenehajo biti odpadki za namene ciljev predelave in recikliranja iz direktiv 94/62/ES, 2000/53/ES, 2002/96/ES in 2006/66/ES ter druge ustrezne zakonodaje Skupnosti, kadar so izpolnjene zahteve te zakonodaje glede recikliranja ali predelave.

4. Če se merila na ravni Skupnosti na podlagi postopka iz odstavkov 1 in 2 niso določila, lahko države članice glede na posamezen primer odločijo, ali so določeni odpadki prenehali biti odpadki, ob upoštevanju veljavne sodne prakse. O takšnih odločitvah uradno obvestijo Komisijo v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ⁽¹⁾, kadar ta direktiva to zahteva.

Člen 7

Seznam odpadkov

1. Ukrepi, namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive glede posodobitve seznama odpadkov, ki je bil oblikovan z Odločbo 2000/532/ES, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2). Seznam odpadkov vključuje nevarne odpadke in upošteva izvor in sestavo odpadkov ter po potrebi mejne koncentracijske vrednosti nevarnih snovi. Seznam odpadkov je zavezujoč glede določitve odpadkov, ki se obravnavajo kot nevarni odpadki. Vključitev snovi ali predmeta na seznam ne pomeni, da gre v vseh okoliščinah za odpadke. Snov ali predmet je odpadke le, če je izpolnjena opredelitev iz točke (1) člena 3.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

2. Država članica lahko obravnava odpadek kot nevaren odpadek, čeprav ta kot tak ni uvrščen na seznam odpadkov, če ima eno ali več lastnosti iz Priloge III. Država članica o vseh takšnih primerih nemudoma uradno obvesti Komisijo. Zabeleži jih v poročilu iz člena 37(1) in Komisiji predloži vse ustrezne podatke. Seznam se glede na prejeta uradna obvestila pregleda, da se odloči o njegovi prilagoditvi.

3. Kadar lahko država članica dokaže, da določen odpadek, ki je na seznam uvrščen kot nevaren odpadek, nima nobene izmed lastnosti iz Priloge III, lahko ta odpadek obravnava kot nenevaren odpadek. Država članica o vseh takšnih primerih nemudoma uradno obvesti Komisijo in ji predloži potrebne dokaze. Seznam se glede na prejeta uradna obvestila pregleda, da se odloči o njegovi prilagoditvi.

4. Razvrstitve nevarnih odpadkov med nenevarne se ne sme doseči z redčenjem ali mešanjem odpadkov, zato da se znižajo začetne koncentracije nevarnih snovi pod raven, pri kateri se odpadek opredeli kot nevaren.

5. Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem glede revizije seznama, da se odloči o njegovi prilagoditvi v skladu z odstavkoma 2 in 3, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

6. Države članice lahko odpadke obravnavajo kot nenevarne v skladu s seznamom iz odstavka 1.

7. Komisija zagotovi, da je seznam odpadkov in vsak pregled tega seznama po potrebi v skladu z načeli jasnosti, razumevanja in dostopnosti uporabnikom, zlasti malim in srednje velikim podjetjem.

POGLAVJE II

SPLOŠNE ZAHTEVE

Člen 8

Razširjena odgovornost proizvajalca

1. Države članice lahko za namene ponovne uporabe ter preprečevanja nastajanja, recikliranja in drugih načinov predelave odpadkov sprejmejo zakonodajne in druge ukrepe, s katerimi zagotovijo, da za vse fizične ali pravne osebe, ki poklicno razvijajo, proizvajajo, izdelujejo, obdelujejo, prodajajo ali uvažajo proizvode in ravnaajo z njimi (proizvajalec proizvoda), velja razširjena odgovornost proizvajalca.

Takšni ukrepi lahko vključujejo sprejemanje vrnjenih proizvodov in odpadkov, ki ostanejo po uporabi takšnih proizvodov, pa tudi nadaljnje ravnanje z odpadki in finančno odgovornost za takšne dejavnosti. Ti ukrepi lahko vključujejo dolžnost zagotavljanja javno dostopnih informacij o tem, v kakšni meri je proizvod mogoče ponovno uporabiti in reciklirati.

2. Države članice lahko sprejmejo ustrezne ukrepe za spodbujanje zasnov proizvodov, da bi zmanjšali njihove vplive na okolje in nastajanje odpadkov med proizvodnjo in poznejšo uporabo proizvodov ter zagotovili, da se predelava in odstranjevanje proizvodov, ko postanejo odpadki, izvajata v skladu s členoma 4 in 13.

Takšni ukrepi lahko med drugim spodbujajo razvoj, proizvodnjo in trženje proizvodov, ki so primerni za večkratno uporabo, ki so tehnično dolgotrajni in ki so potem, ko postanejo odpadki, primerni za ustrezno in varno predelavo ter okoljsko sprejemljivo odstranjevanje.

3. Države članice pri uporabi razširjene odgovornosti proizvajalca upoštevajo tehnično izvedljivost in ekonomsko smiselnost ter splošne okoljske in družbene vplive ter vplive na zdravje ljudi, pri tem pa spoštujejo potrebo po zagotavljanju pravičnega delovanja notranjega trga.

4. Razširjena odgovornost proizvajalca se uporabi brez poseganja v odgovornost za ravnanje z odpadki iz člena 15(1) in brez poseganja v veljavno posebno zakonodajo o tokovih odpadkov in veljavno posebno zakonodajo o proizvodih.

Člen 9

Preprečevanje nastajanja odpadkov

Po posvetu z zainteresiranimi stranmi Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži naslednja poročila, ki jim po potrebi priloži predloge ukrepov, potrebnih za podpiranje dejavnosti preprečevanja in izvajanje programov preprečevanja nastajanja odpadkov iz člena 29, ki obsegajo:

(a) do konca leta 2011, začasno poročilo o razvoju nastajanja odpadkov in obsegu preprečevanja nastajanja odpadkov, vključno s pripravo politike okoljsko primerne zasnov izdelkov, ki bo upoštevala nastajanje odpadkov in prisotnost nevarnih snovi v njih ter tako pospeševala tehnologije, usmerjene v trajne izdelke, ki jih je mogoče ponovno uporabiti in reciklirati;

(b) do konca leta 2011, pripravo akcijskega načrta za nadaljnje podpirne ukrepe na evropski ravni, zlasti s ciljem spremembe sedanjih potrošniških vzorcev;

(c) do konca leta 2014, določitev ciljev preprečevanje nastajanja odpadkov in prekinitve njihove povezave z gospodarsko rastjo za leto 2020, ki naj temelji na najboljših razpoložljivih praksah, vključno, če je potrebno, z revizijo kazalcev iz člena 29(4).

Člen 10

Predelava

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se odpadki predelajo v skladu s členoma 4 in 13.

2. Kadar je to potrebno zaradi skladnosti z odstavkom 1 in zaradi poenostavitve ali izboljšanja predelave, se odpadki zbirajo ločeno, če je to tehnično, okoljsko in ekonomsko izvedljivo, in se ne mešajo z drugimi odpadki ali drugim materialom z drugačnimi lastnostmi.

Člen 11

Ponovna uporaba in recikliranje

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za spodbujanje ponovne uporabe proizvodov in priprave za ponovno uporabo, predvsem s spodbujanjem vzpostavitve in podpore omrežij za ponovno uporabo in popravila, uporabe gospodarskih instrumentov, meril za naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov.

Države članice uvedejo ukrepe za spodbujanje visoko kakovostnega recikliranja in v ta namen sprejmejo sisteme ločenega zbiranja odpadkov, če je to tehnično, okoljsko in ekonomsko izvedljivo ter če je primerno za doseganje potrebnih standardov kakovosti za zadevne sektorje recikliranja.

V skladu s členom 10(2) se do leta 2015 vzpostavi ločeno zbiranje vsaj za: papir, kovine, plastiko in steklo.

2. Da bi izpolnili cilje te direktive in naredili korak k evropski družbi recikliranja z visoko stopnjo učinkovitosti virov, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, namenjene doseganju naslednjih ciljev:

(a) do leta 2020 se priprava za ponovno uporabo ter recikliranje odpadnih materialov, kot so najmanj papir, kovine,

plastika in steklo iz gospodinjskih ter po možnosti iz drugih virov, če so ti tokovi odpadkov podobni odpadkom iz gospodinjskih, povečajo na najmanj 50 % skupne teže;

(b) do leta 2020 se priprava za ponovno uporabo, recikliranje in materialna predelava, vključno z zasipanjem z uporabo odpadkov za nadomestitev drugih materialov, nenevarnih gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov, z izjemo naravno prisotnega materiala, opredeljenega v kategoriji 17 05 04 v seznamu odpadkov, povečajo na najmanj 70 % skupne teže;

3. Komisija določi podrobna pravila o uporabi in metodah izračuna za preverjanje skladnosti s cilji, določenimi v odstavku 2 tega člena, upoštevajoč Uredbo (ES) št. 2150/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2002 o statistiki odpadkov⁽¹⁾. Ta lahko vključujejo prehodna obdobja za države članice z manj kot 5 % deležem recikliranja v letu 2008 v katerikoli kategoriji iz odstavka 2. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2) te direktive.

4. Najpozneje do 31. decembra 2014 Komisija pregleda ukrepe in cilje iz odstavka 2 z namenom, da po potrebi okrepi cilje in preuči možnost določitve ciljev za druge tokove odpadkov. Poročilo Komisije, po potrebi skupaj s predlogom, se pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija v svojem poročilu upošteva zadevne okoljske, gospodarske in socialne učinke določitve ciljev.

5. Države članice v skladu s členom 37 vsaka tri leta poročajo Komisiji o bilanci glede izpolnjevanja ciljev. Če cilji niso izpolnjeni, se v poročilo vključijo razlogi za neuspeh ter ukrepi, ki jih namerava država članica sprejeti, da bi izpolnila te cilje.

Člen 12

Odstranjevanje

Države članice zagotovijo, da se odpadki, ki niso predelani v skladu s členom 10(1), varno odstranijo s postopki, ki izpolnjujejo določbe člena 13 o varstvu zdravja ljudi in okolja.

⁽¹⁾ UL L 332, 9.12.2002, str. 1.

Člen 13

Varstvo zdravja ljudi in okolja

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se ravnanje z odpadki izvaja na način, ki ne ogroža zdravja ljudi in ne škodi okolju ter zlasti:

- (a) ne predstavlja tveganja za vodo, zrak, tla, rastline ali živali;
- (b) je brez škodljivih vplivov zaradi hrupa ali vonjav, in
- (c) ne vpliva škodljivo na krajino ali kraje posebnega pomena.

Člen 14

Stroški

1. V skladu z načelom, da plača povzročitelj obremenitve, stroške ravnanja z odpadki krije izvirni povzročitelj odpadkov ali trenutni ali predhodni imetniki odpadkov.

2. Države članice lahko določijo, da stroške ravnanja z odpadki delno ali v celoti krije proizvajalec proizvoda, od katerega odpadki izvirajo, in da si lahko distributerji takšnega proizvoda te stroške delijo.

POGLAVJE III

RAVNANJE Z ODPADKI

Člen 15

Odgovornost za ravnanje z odpadki

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da v skladu s členoma 4 in 13 vsak izvirni povzročitelj ali drug imetnik odpadkov sam obdelava odpadke ali da zanj obdelavo izvaja trgovec ali ustanova ali podjetje, ki obdeluje odpadke, ali da zanj obdelavo uredi zasebni ali javni zbiralec odpadkov.

2. Kadar se odpadki prepeljejo od izvirnega povzročitelja ali imetnika odpadkov k eni od fizičnih ali pravnih oseb iz odstavka 1 za namene predhodne obdelave, se odgovornost za izvedbo celotne predelave ali odstranjevanja na splošno ne opusti.

Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 1013/2006 lahko države članice določijo pogoje za odgovornost ter v katerih primerih izvirni povzročitelj ohrani odgovornost povzročitelja in imetnika za celotno obdelovalno verigo ali v katerih primerih se odgovornost lahko deli ali prenese med udeležence v obdelovalni verigi.

3. Države članice lahko v skladu s členom 8 določijo, da je za ureditev ravnanja z odpadki delno ali v celoti odgovoren proizvajalec proizvoda, od katerega odpadki izvirajo, in da so lahko delno odgovorni tudi distributerji takšnega proizvoda.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da ustanove ali podjetja, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke, na njihovem ozemlju zbrane ali prepeljane odpadke dostavijo do primerne naprave za obdelavo, pri čemer se upoštevajo določbe člena 13.

Člen 16

Načeli samozadostnosti in bližine

1. Države članice sprejmejo, v sodelovanju z drugimi državami članicami kadar je to potrebno ali priporočljivo, ustrezne ukrepe za vzpostavitev integriranega in ustreznega omrežja naprav za odstranjevanje odpadkov in naprav za predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, vključno tudi kadar takšno zbiranje vključuje mešane odpadke drugih povzročiteljev, ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnik.

Z odstopanjem od Uredbe (ES) št. 1013/2006 lahko države članice zaradi zaščite svojega omrežja omejijo prihajajoče pošiljke odpadkov, namenjene v sežigalnice, ki so klasificirane kot predelava, če je bilo ugotovljeno, da bi bilo zaradi teh pošiljk treba odstraniti v državi nastale odpadke ali da bi se ti odpadki obdelali na način, ki ni skladen z njihovimi načrti ravnanja z odpadki. Države članice o taki odločitvi uradno obvestijo Komisijo. Države članice prav tako lahko omejijo odhajajoče pošiljke odpadkov iz okoljskih razlogov, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 1013/2006.

2. Omrežje se oblikuje tako, da celotni Skupnosti omogoči samozadostnost pri odstranjevanju in predelavi odpadkov iz odstavka 1, državam članicam pa vsaki posamezno dosego tega cilja, pri čemer se upoštevajo geografske okoliščine ali potreba po napravah, specializiranih za nekatere vrste odpadkov.

3. Omrežje omogoča odstranjevanje odpadkov ali predelavo odpadkov iz odstavka 1 v eni od najbližjih primernih naprav s pomočjo najustreznejših metod in tehnologij, da bi se zagotovila visoka raven varstva okolja in zdravja ljudi.

4. Načeli bližine in samozadostnosti ne pomenita, da mora biti v vsaki državi članici celoten sklop naprav za dokončno predelavo.

Člen 17

Nadzor nad nevarnimi odpadki

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se proizvodnja, zbiranje in prevoz nevarnih odpadkov, njihovo skladiščenje in obdelava izvajajo pod pogoji, ki zagotavljajo zaščito okolja in zdravja ljudi, da se izpolnijo določbe člena 13, vključno z ukrepi za zagotavljanje sledljivosti od proizvodnje do končnega cilja in nadzora nevarnih odpadkov, da se izpolnijo zahteve členov 35 in 36.

Člen 18

Prepoved mešanja nevarnih odpadkov

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se nevarni odpadki ne mešajo niti z drugimi kategorijami nevarnih odpadkov niti z drugimi odpadki, snovmi ali materiali. Mešanje vključuje redčenje nevarnih snovi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice dovolijo mešanje, če:

(a) mešanje izvaja ustanova ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v skladu s členom 23;

(b) so izpolnjene določbe člena 13, škodljivi vplivi ravnanja z odpadki na zdravje ljudi in okolje pa se ne povečajo; in

(c) je postopek mešanja skladen z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

3. V skladu z merili tehnične in ekonomske izvedljivosti se v primeru mešanja nevarnih odpadkov v nasprotju z odstavkom 1 izvede ločevanje, kjer je to mogoče in potrebno, za izpolnitev pogojev iz člena 13.

Člen 19

Označevanje nevarnih odpadkov

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se nevarni odpadki med zbiranjem, prevažanjem in začasnim skladiščenjem pakirajo in označujejo v skladu z veljavnimi mednarodnimi standardi in standardi Skupnosti.

2. Nevarni odpadki so ob prevažanju znotraj države članice opremljeni z identifikacijskim dokumentom, lahko v elektronski obliki, ki vsebuje ustrezne podatke, opredeljene v Prilogi IB k Uredbi (ES) št. 1013/2006.

Člen 20

Nevarni odpadki iz gospodinjstev

Členi 17, 18, 19 in 35 se ne uporabljajo za mešane odpadke iz gospodinjstev.

Člena 19 in 35 se ne uporabljata za ločene frakcije nevarnih odpadkov iz gospodinjstev, dokler jih zaradi zbiranja, odstranjevanja ali predelave ne sprejme ustanova ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje ali je bilo registrirano v skladu s členom 23 ali 26.

Člen 21

Odpadna olja

1. Brez poseganja v obveznosti v zvezi z ravnanjem z nevarnimi odpadki, določene v členih 18 in 19, sprejmejo države članice potrebne ukrepe za zagotovitev, da se:

(a) odpadna olja zbirajo ločeno, kadar je to tehnično izvedljivo;

(b) z odpadnimi olji ravna v skladu s členoma 4 in 13;

(c) kadar je to tehnično izvedljivo in ekonomsko smiselno, odpadna olja z različnimi lastnostmi ne mešajo, ter da se odpadna olja ne mešajo z drugimi vrstami odpadkov ali snovmi, če to mešanje ovira njihovo obdelavo.

2. Za namene ločenega zbiranja odpadnih olj in njihove ustrezne obdelave lahko države članice v skladu z nacionalnimi okoliščinami uporabijo dodatne ukrepe, kot so tehnične zahteve, odgovornost proizvajalca, ekonomski instrumenti ali prostovoljni dogovori.

3. Če za odpadna olja v skladu z nacionalno zakonodajo veljajo zahteve za regeneracijo, lahko države članice predpišejo, da se takšna odpadna olja regenerirajo, če je to tehnično izvedljivo, in, kadar se uporablja člen 11 ali 12 Uredbe (ES) št. 1013/2006, omejijo čezmejne pošiljke odpadnih olj s svojega ozemlja v naprave za sežig ali sosežig, da bi se dalo prednost regeneraciji odpadnih olj.

Člen 22

Biološki odpadki

Države članice po potrebi in v skladu s členoma 4 in 13 sprejmejo ukrepe za spodbujanje:

- (a) ločenega zbiranja bioloških odpadkov za kompostiranje in razgradnjo bioloških odpadkov;
- (b) obdelave bioloških odpadkov na način, ki izpolnjuje visoko raven varstva okolja;
- (c) uporabe okoljsko varnih materialov, pridobljenih iz bioloških odpadkov.

Komisija oceni ravnanje z biološkimi odpadki, da bi po potrebi predložila predlog. V okviru ocene se pregleda, ali bi bilo treba določiti minimalne zahteve za ravnanje z biološkimi odpadki ter merila kakovosti za kompost in pregnito blato iz bioloških odpadkov, da se zagotovi visoka raven zaščite za zdravje človeka in okolje.

POGLAVJE IV

DOVOLJENJA IN REGISTRACIJE

Člen 23

Izdaja dovoljenj

1. Države članice od vsake ustanove ali podjetja, ki namerava izvajati obdelavo odpadkov, zahtevajo, da pridobi dovoljenje pristojnega organa.

V teh dovoljenjih je navedeno vsaj naslednje:

- (a) vrste in količine odpadkov, ki se lahko obdelajo;
- (b) tehnične in kakršne koli druge zahteve, pomembne za zadevno lokacijo, za vsak dovoljen postopek;
- (c) varnostni in previdnostni ukrepi, ki jih je treba sprejeti;
- (d) metoda, ki naj se uporabi za vsak postopek;

(e) takšni postopki spremljanja in nadzora, kot bi lahko bili potrebni;

(f) takšne določbe glede zaprtja in oskrbe po zaprtju, kot bi lahko bile potrebne.

2. Dovoljenja se lahko odobrijo za določeno časovno obdobje in se lahko podaljšajo.

3. Kadar pristojni organ meni, da predvidena metoda obdelave ni sprejemljiva z vidika varstva okolja, zlasti če metoda ni v skladu s členom 13, zavrne izdajo dovoljenja.

4. Pogoji katerega koli dovoljenja, ki zajema sežig ali sosežig z energetsko predelavo, je, da mora energetska predelava potekati ob visoki stopnji energetske učinkovitosti.

5. Vsa dovoljenja, izdana na podlagi druge nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti, ki izpolnjujejo vse zahteve iz tega člena, se skupaj z dovoljenjem iz odstavka 1 lahko združijo v eno samo dovoljenje, če se s takšno obliko gospodarski subjekt ali pristojni organ izogne odvečnemu podvajanju informacij in dvojnemu delu.

Člen 24

Oprostitve izpolnjevanja zahtev za dovoljenje

Države članice lahko oprostitijo ustanove ali podjetja izpolnjevanja zahtev, določenih v členu 23(1), v primeru naslednjih postopkov:

- (a) odstranjevanja lastnih nenevarnih odpadkov na kraju nastanka, ali
- (b) predelave odpadkov.

Člen 25

Pogoji za oprostitve

1. Kadar država članica želi dovoliti oprostitve, določene v členu 24, za vsako vrsto dejavnosti določi splošna pravila, v katerih so navedene vrste in količine odpadkov, za katere oprostitve lahko velja, ter metoda obdelave, ki bo uporabljena.

Ta pravila so namenjena zagotavljanju obdelave odpadkov v skladu s členom 13. Ta pravila bi morala v primeru postopkov odstranjevanja iz točke (a) člena 24 upoštevati najboljše razpoložljive tehnike.

2. Države članice poleg splošnih pravil iz odstavka 1 določijo tudi posebne pogoje za oprostitev za nevarne odpadke, vključno z vrstami dejavnosti in vsemi drugimi potrebnimi zahtevami za izvajanje različnih oblik predelave ter, kjer je to ustrezno, mejnimi vrednostmi vsebnosti nevarnih snovi v odpadkih in mejnimi emisijskimi vrednostmi.

3. Države članice obvestijo Komisijo o splošnih pravilih, določenih v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 26

Registracija

Kadar za spodaj navedene ne veljajo zahteve za dovoljenje, države članice zagotovijo, da pristojni organ, vodi register:

(a) ustanov ali podjetij, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke;

(b) trgovcev ali posrednikov, in

(c) ustanov ali podjetij, za katere veljajo oprostitev izpolnjevanja zahtev za dovoljenje v skladu s členom 24.

Obstoječe evidence, s katerimi razpolaga pristojni organ, se po možnosti uporabijo za pridobitev ustreznih informacij za omenjeni postopek registracije, da se zmanjša administrativno breme.

Člen 27

Minimalni standardi

1. Minimalni tehnični standardi za dejavnosti obdelave, za katere se zahteva dovoljenje v skladu s členom 23, se lahko sprejmejo, kadar obstajajo dokazi, da bi takšni minimalni standardi lahko koristili z vidika varstva zdravja ljudi in okolja. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

2. Takšni minimalni standardi zajemajo samo tiste dejavnosti obdelave odpadkov, ki jih ne ureja Direktiva 96/61/ES ali ki niso primerne, da bi jih urejala navedena direktiva.

3. Takšni minimalni standardi:

(a) so usmerjeni h glavnim vplivom dejavnosti obdelave odpadkov na okolje;

(b) zagotovijo, da obdelava odpadkov poteka v skladu s členom 13;

(c) upoštevajo najboljše razpoložljive tehnike, in

(d) po potrebi vključujejo elemente v zvezi s kakovostjo obdelave in procesnimi zahtevami.

4. Sprejmejo se minimalni standardi za dejavnosti, za katere je potrebna registracija v skladu s točkama (a) in (b) člena 26, kadar obstajajo dokazi, da bi takšni minimalni standardi lahko koristili z vidika varstva zdravja ljudi in okolja ali pri preprečevanju motenj notranjega trga, vključno z elementi v zvezi s strokovno usposobljenostjo zbiralcev, prevoznikov, trgovcev ali posrednikov.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

POGLAVJE V

NAČRTI IN PROGRAMI

Člen 28

Načrti ravnanja z odpadki

1. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi oblikujejo enega ali več načrtov ravnanja z odpadki v skladu s členi 1, 4, 13 in 16.

Ti načrti, posamezno ali v kombinaciji, zajemajo celotno geografsko ozemlje zadevne države članice.

2. Načrti ravnanja z odpadki vsebujejo analizo trenutnega stanja na področju ravnanja z odpadki v zadevni geografski entiteti, kakor tudi ukrepe, ki naj se sprejmejo za izboljšanje okoljsko sprejemljive priprave za ponovno uporabo, recikliranje, predelave in odstranjevanja odpadkov, ter oceno, kako bo načrt v pomoč pri izvajanju ciljev in določb te direktive.

3. Načrti ravnanja z odpadki po potrebi in ob upoštevanju geografske ravni in vključenosti območja načrtovanja vsebujejo vsaj:

- (a) vrsto, količino in izvor odpadkov, ki so nastali na ozemlju, odpadke, ki bodo verjetno poslani iz nacionalnega ozemlja ali na to ozemlje, in oceno razvoja tokov odpadkov v prihodnosti;
- (b) obstoječe sisteme zbiranja odpadkov in glavne naprave za odstranjevanje in predelavo, vključno z vsemi posebnimi ureditvami za odpadna olja, nevarne odpadke ali tokove odpadkov, ki jih ureja specifična zakonodaja Skupnosti;
- (c) oceno potrebe po novih sistemih zbiranja, zaprtju obstoječih naprav za obdelavo odpadkov, dodatni infrastrukturi naprav za obdelavo odpadkov v skladu s členom 16 in po potrebi s tem povezane naložbe;
- (d) dovolj informacij o lokacijskih merilih za določitev območja in kapacitete bodočih naprav za odstranjevanje ali po potrebi večjih naprav za predelavo;
- (e) splošne politike ravnanja z odpadki, vključno z načrtovanimi tehnologijami in metodami za ravnanje z odpadki ali politike za druge specifične težave pri ravnanju z odpadki, ki jih povzročajo odpadki;

4. Načrt ravnanja z odpadki lahko ob upoštevanju geografske ravni in vključenosti območja načrtovanja vsebuje:

- (a) organizacijske vidike, povezane z ravnanjem z odpadki, vključno z opisom dodelitve pristojnosti med javnimi in zasebnimi akterji, ki izvajajo ravnanje z odpadki;
- (b) oceno uporabnosti in primernosti uporabe ekonomskih in drugih instrumentov za odpravljanje različnih težav, povezanih z odpadki, pri čemer se upošteva potreba po ohranitvi nemotenega delovanja notranjega trga;
- (c) uporabo kampanj za osveščanje in obveščanje širše javnosti ali določene skupine potrošnikov;

(d) območja, ki so bila v preteklosti onesnažena zaradi odstranjevanja odpadkov in ukrepe za njihovo sanacijo.

5. Načrti ravnanja z odpadki so usklajeni z zahtevami za načrtovanje ravnanja z odpadki iz člena 14 Direktive 94/62/ES in strategijo za izvajanje zmanjšanja količine biološko razgradljivih odpadkov, ki se odlagajo na odlagališčih, iz člena 5 Direktive 1999/31/ES.

Člen 29

Programi preprečevanja nastajanja odpadkov

1. Države članice v skladu s členoma 1 in 4 oblikujejo programe preprečevanja nastajanja odpadkov najpozneje 12. decembra 2013.

Takšni programi se bodisi vključijo v načrte ravnanja z odpadki iz člena 28 ali po potrebi v druge programe na področju okoljske politike, ali pa delujejo kot ločeni programi. Če je takšen program vključen v načrt ravnanja z odpadki ali v druge programe, se ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadkov jasno opredelijo.

2. V programih, predvidenih v odstavku 1, se določijo cilji preprečevanja nastajanja odpadkov. Države članice opišejo obstoječe ukrepe za preprečevanje in ocenijo uporabnost primerov ukrepov, navedenih v Prilogi IV, ali drugih primernih ukrepov.

Namen takih ciljev in ukrepov je prekiniti povezavo med gospodarsko rastjo in vplivi na okolje, povezanimi z nastajanjem odpadkov.

3. Države članice lahko določijo ustrezne posebne kvalitativne in kvantitativne cilje za ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov, sprejete za spremljanje in oceno napredovanja ukrepov, z istim namenom pa lahko prav tako določijo posebne kvalitativne in kvantitativne cilje ter kazalce, razen tistih iz odstavka 4.

4. Kazalci za ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov se lahko sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(3).

5. Komisija izdela sistem za izmenjavo informacij o najboljših praksah na področju preprečevanja nastajanja odpadkov in oblikuje smernice v pomoč državam članicam pri pripravi programov.

Člen 30

Ocena ter pregled načrtov in programov

1. Države članice zagotovijo, da se načrti ravnanja z odpadki in programi preprečevanja nastajanja odpadkov ocenijo vsaj vsakih šest let, in po potrebi revidirajo in, kjer je to ustrezno, v skladu s členoma 9 in 11.

2. Evropska agencija za okolje je vabljen, da v svoja letna poročila vključi pregled napredka pri oblikovanju in izvajanju programov preprečevanja odpadkov.

Člen 31

Sodelovanje javnosti

Države članice v skladu z Direktivo 2003/35/ES ali, če je to ustrezno, Direktivo 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje⁽¹⁾ zagotovijo, da imajo ustrezne zainteresirane strani, organi in širša javnost možnost udeležbe pri pripravi načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja nastajanja odpadkov, ter da imajo dostop do njih, potem ko so pripravljeni. Načrti in programi se objavijo na javno dostopnem spletnem mestu.

Člen 32

Sodelovanje

Države članice po potrebi sodelujejo z drugimi zadevnimi državami članicami in Komisijo pri pripravi načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja nastajanja odpadkov v skladu s členoma 28 in 29.

Člen 33

Informacije, ki se predložijo Komisiji

1. Države članice obvestijo Komisijo o načrtih ravnanja z odpadki in programih preprečevanja nastajanja odpadkov iz členov 28 in 29, potem ko so sprejeti, in o vseh bistvenih revizijah načrtov in programov.

2. Oblika sporočanja informacij o sprejetju in bistvenih revizijah teh načrtov in programov se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(3).

⁽¹⁾ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

POGLAVJE VI

INŠPEKCIJSKI PREGLEDI IN EVIDENCE

Člen 34

Inšpekcijski pregledi

1. Pristojni organi redno izvajajo ustrezne inšpekcijske preglede v ustanovah ali podjetjih, ki izvajajo postopke obdelave odpadkov, ustanovah ali podjetjih, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke, pri posrednikih in trgovcih ter v ustanovah ali podjetjih, ki so povzročitelji nevarnih odpadkov.

2. Inšpekcijski pregledi, ki se nanašajo na postopke zbiranja in prevažanja, vključujejo izvor, naravo, količino in namembni kraj zbranih in prepeljanih odpadkov.

3. Države članice lahko upoštevajo registracije, pridobljene v okviru sistema Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), zlasti v zvezi s pogostostjo in intenzivnostjo inšpekcijskih pregledov.

Člen 35

Vodenje evidenc

1. Ustanove ali podjetja iz člena 23(1), povzročitelji nevarnih odpadkov ter ustanove in podjetja, ki poklicno zbirajo ali prevažajo nevarne odpadke ali so trgovci in posredniki s temi odpadki, vodijo kronološko evidenco o količini, naravi in izvoru odpadkov, in, kadar je to ustrezno, namembnem kraju, pogostosti zbiranja, načinu prevoza in metodi obdelave odpadkov, predvideni glede na vrsto odpadkov, ter dajo te informacije na razpolago pristojnim organom na njihovo zahtevo.

2. Evidenca o nevarnih odpadkih se hrani najmanj tri leta, razen v primerih ustanov in podjetij za prevoz nevarnih odpadkov, ki morajo takšne evidence hraniti najmanj 12 mesecev.

Dokazne listine o izvedbi postopkov ravnanja z odpadki je treba predložiti na zahtevo pristojnih organov ali prejšnjega imetnika.

3. Države članice lahko od povzročiteljev nenevarnih odpadkov zahtevajo, da ravnajo v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 36**Izvrševanje in kazni**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za prepoved puščanja odpadkov, njihovega odmetavanja ali nenadzorovanega ravnanja z njimi.

2. Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve določb te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE**Člen 37****Poročanje in pregled**

1. Vsaka tri leta države članice obvestijo Komisijo o izvajanju te direktive v obliki sektorskega poročila v elektronski različici. To poročilo vsebuje tudi informacije o ravnanju z odpadnimi olji in doseženem napredku pri izvajanju programov preprečevanja nastajanja odpadkov in, če je primerno, podatke o ukrepih iz člena 8 o razširjeni odgovornosti proizvajalca.

Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo pripravi Komisija v skladu s postopkom iz člena 6 Direktive Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardizaciji in racionalizaciji poročil o izvajanju nekaterih direktiv v zvezi z okoljem⁽¹⁾. Poročilo se predloži Komisiji v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki ga poročilo zajema.

2. Komisija pošlje vprašalnik ali predlogo državam članicam šest mesecev pred začetkom obdobja, ki ga zajema sektorsko poročilo.

3. Komisija objavi poročilo o izvajanju te direktive v devetih mesecih po prejemu sektorskih poročil s strani držav članic v skladu z odstavkom 1.

4. V prvem poročilu, ki sledi 12. decembra 2014, Komisija pregleda izvajanje te direktive, vključno z določbami o energetske učinkovitosti, in po potrebi predstavi predlog za revizijo. V poročilu se ocenijo obstoječi programi, cilji in kazalci držav

članic za preprečevanje nastajanja odpadkov in za raven Skupnosti pregledajo možnosti programov, vključno z odgovornostjo proizvajalca za posebne tokove odpadkov, ciljev, kazalcev in ukrepov za recikliranje, kakor tudi postopkov materialne in energetske predelave, ki lahko prispevajo k učinkovitejšemu izpolnjevanju ciljev iz členov 1 in 4.

Člen 38**Razlaga in prilagoditev tehničnemu napredku**

1. Komisija lahko oblikuje smernice za razlago opredelitev pojmov predelave in odstranjevanja.

Po potrebi se podrobno opredeli uporaba enačbe za sežigalnice iz Priloge II, R1. Lahko se upoštevajo lokalne podnebne razmere, denimo kako mrzlo je in potreba po ogrevanju, če te razmere vplivajo na količino energije, ki se lahko tehnično uporabi ali pridobi kot elektrika, ogrevanje, hlajenje ali procesna para. Upoštevajo se lahko tudi lokalne razmere v najbolj oddaljenih regijah, določenih v četrtem pododstavku člena 299(2) Pogodbe, in na ozemljih iz člena 25 Akta o pristopu iz leta 1985. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

2. Priloge se lahko spremenijo zaradi znanstvenega in tehničnega napredka. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

Člen 39**Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 48.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 40

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajevanje s to direktivo, najpozneje do 12. decembra 2010.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 41

Razveljavitev in prehodne določbe

Direktive 75/439/EGS, 91/689/EGS in 2006/12/ES se razveljavijo z 12. decembrom 2010.

Vendar od 12. decembra 2008 velja naslednje:

(a) Člen 10(4) Direktive 75/439/EGS se nadomesti z naslednjim:

„4. Referenčno merilno metodo za določanje vsebnosti PCB-ja v odpadnih oljih določi Komisija. Ta ukrep, namenjen spreminjanju ne bistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (*).“

(*) UL L 114, 27.4.2006, str. 9.“

(b) Direktiva 91/689/EGS se spremeni:

(i) člen 1(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. V tej direktivi ‚nevarni odpadki‘ pomeni:

— odpadki, razvrščeni kot nevarni odpadki na seznamu, določenem z Odločbo Komisije 2000/532/ES (*) na podlagi prilog I in II k tej direktivi. Ti odpadki morajo imeti eno ali več lastnosti,

navedenih v Prilogi III. Seznam upošteva izvor in sestavo odpadkov ter po potrebi mejne koncentracijske vrednosti. Seznam se pregleda in, če je potrebno, revidira. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (**);

— kateri koli drugi odpadki, o katerih država članica meni, da izkazujejo katero koli od lastnosti, naštetih v Prilogi III. Takšni primeri se sporočijo Komisiji in pregledajo z namenom, da se seznam prilagodi. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES.

(*) UL L 226, 6.9.2000, str. 3.

(**) UL L 114, 27.4.2006, str. 9.“

(ii) člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Ukrepi, potrebni za prilagoditev prilog k tej direktivi tehničnemu in znanstvenemu napredku in za revizijo seznama odpadkov iz člena 1(4), namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive, med drugim z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES.“

(c) Direktiva 2006/12/ES se spremeni:

(i) člen 1(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Za namene točke (a) odstavka 1 se uporablja Odločba Komisije 2000/532/ES (*), ki vsebuje seznam odpadkov iz kategorij, navedenih v Prilogi I k tej direktivi. Seznam se redno pregleduje in, če je potrebno, revidira. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4).“

(*) UL L 226, 6.9.2000, str. 3.“

(ii) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Ukrepi, potrebni za prilagoditev prilog tehničnemu in znanstvenemu napredku, namenjeni spreminjanju nebi-stvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4).“;

(iii) člen 18(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upošte-vanju določb člena 8 Sklepa.“

Sklicevanja na razveljavljene direktive se šteje za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo iz Priloge V.

Člen 42

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Člen 43

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg, 19. novembra 2008

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

J.-P. JOUYET

PRILOGA I

POSTOPKI ODSTRANJEVANJA

- D 1 Odlaganje v ali na zemljo (npr. odlaganje na odlagališčih itd.)
- D 2 Obdelava v zemlji (npr. biološka razgradnja tekočih odpadkov ali muljev v tleh itd.)
- D 3 Globinsko injektiranje (npr. injektiranje odpadkov, ki se lahko črpajo, v vrtine, solne jaške ali naravno dana odlagališča itd.)
- D 4 Površinska zajezitev (npr. vlivanje tekočih odpadkov ali muljev v jame, ribnike ali lagune itd.)
- D 5 Posebej projektirano odlagališče (npr. odlaganje v posamezne obložene celice s pokrovom, ločene med seboj in od okolja, itd.)
- D 6 Izpuščanje v vode, razen v morja/oceane
- D 7 Izpuščanje v morja/oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno
- D 8 Biološka obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D 1 do D 12
- D 9 Fizikalno-kemična obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D 1 do D 12 (npr. izparevanje, sušenje, kalcinacija itd.)
- D 10 Sežiganje na kopnem
- D 11 Sežiganje na morju (*)
- D 12 Trajno skladiščenje (npr. nameščanje posod v rudnik itd.)
- D 13 Spajanje ali mešanje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D 1 do D 12 (**)
- D 14 Ponovno pakiranje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D 1 do D 13
- D 15 Skladiščenje do katerega koli od postopkov, označenih z D 1 do D 14 (razen začasnega skladiščenja, do zbiranja, na mestu nastanka odpadkov) (***)

(*) Ta postopek je prepovedan z zakonodajo EU in mednarodnimi konvencijami.

(**) Če ni druge ustrezne kode D, lahko to vključuje predhodne postopke pred odstranjevanjem, vključno s predobdelavo, med drugim razvrščanje, drobljenje, stiskanje, peletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje ali ločevanje pred izvajanjem kateregakoli od postopkov, označenih z D1 do D12.

(***) Začasno skladiščenje pomeni predhodno skladiščenje v skladu s točko (10) člena 3.

PRILOGA II

POSTOPKI PREDELAVE

- R 1 Uporaba predvsem kot gorivo ali drugače za pridobivanje energije (*)
- R 2 Pridobivanje topil/regeneracija
- R 3 Recikliranje/pridobivanje organskih snovi, ki se ne uporabljajo kot topila (vključno s kompostiranjem in drugimi procesi biološkega preoblikovanja) (**)
- R 4 Recikliranje/pridobivanje kovin in njihovih spojin
- R 5 Recikliranje/pridobivanje drugih anorganskih materialov (***)
- R 6 Regeneracija kislin ali baz
- R 7 Predelava sestavin, ki se uporabljajo za zmanjšanje onesnaževanja
- R 8 Predelava sestavin iz katalizatorjev
- R 9 Ponovno rafiniranje olja ali drugi načini ponovne uporabe olja
- R 10 Vnos v ali na tla v korist kmetijstvu ali za ekološko izboljšanje
- R 11 Uporaba odpadkov, pridobljenih s katerim koli od postopkov, označenih z R 1 do R 10
- R 12 Izmenjava odpadkov za predelavo s katerim koli od postopkov, označenih z R 1 do R 11 (****)
- R 13 Skladiščenje odpadkov do katerega koli od postopkov, označenih z R 1 do R 12 (razen začasnega skladiščenja, do zbiranja, na mestu nastanka odpadkov) (*****)

(*) To vključuje sežigalnice za predelavo trdnih komunalnih odpadkov samo takrat, kadar je njihova energetska učinkovitost enaka ali večja od:

— 0,60 za naprave, ki delujejo in imajo dovoljenje v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti pred 1. januarjem 2009,
— 0,65 za obrate z dovoljenjem po 31. decembru 2008,

ki se določi z uporabo naslednje enačbe:

energetska učinkovitost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$

v kateri:

E_p pomeni letno proizvodnjo toplotne ali električne energije. Izračuna se z električno energijo, pomnoženo z 2,6, in toplotno energijo, proizvedeno za komercialno uporabo, pomnoženo z 1,1 (GJ/leto)

E_f pomeni energijo, dovedeno v sistem, iz goriv, ki prispevajo k proizvodnji pare, na leto (GJ/leto)

E_w pomeni energijo, ki jo vsebujejo odpadki za obdelavo, izračunano z uporabo neto kalorične vrednosti odpadkov, na leto (GJ/leto)

E_i pomeni dovedeno energijo, razen E_w in E_f , na leto (GJ/leto)

0,97 je faktor, ki predstavlja energetske izgube zaradi pepela iz kotla in rešetk ter sevanja.

Ta enačba se uporablja v skladu z referenčnim dokumentom o najboljših razpoložljivih tehnikah za sežig odpadkov.

(**) To vključuje uplinjanje in pirolizo z uporabo sestavin kot so kemikalije.

(***) To vključuje čiščenje tal, katerega rezultat je predelava zemlje in recikliranje anorganskih gradbenih materialov.

(****) Če ni druge ustreznice R kode, lahko to vključuje predhodne postopke pred predelavo, vključno z predobdelavo, med drugim razgradnjo, razvrščanje, drobljenje, stiskanje, peletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje, ponovno pakiranje, ločevanje, spajanje ali mešanje pred izvajanjem kateregakoli postopka, označenega z R 1 do R 11.

(*****) Začasno skladiščenje pomeni predhodno skladiščenje v skladu s točko (10) člena 3.

PRILOGA III

LASTNOSTI, ZARADI KATERIH SO ODPADKI NEVARNI

- H 1 „Eksplozivno“: snovi in pripravki, ki lahko eksplodirajo ob delovanju ognja ali so bolj občutljivi na udarce ali trenje kot dinitrobenzen.
- H 2 „Oksidativno“: snovi in pripravki, ki v stiku z drugimi snovmi, zlasti vnetljivimi, povzročajo močne eksotermične reakcije.
- H 3-A „Lahko vnetljivo“:
- tekoče snovi in pripravki s plameniščem pod 21 °C (vključno z zelo lahko vnetljivimi tekočinami), ali
 - snovi in pripravki, ki se v stiku z zrakom pri sobni temperaturi brez uporabe energije lahko močno segrejejo in se končno vnamejo, ali
 - trdne snovi in pripravki, ki se ob krajšem stiku z virom vžiga hitro vnamejo in po odstranitvi tega vira še naprej gorijo ali se porabljajo, ali
 - plinaste snovi in pripravki, ki so vnetljivi na zraku pri normalnem tlaku, ali
 - snovi in pripravki, ki v stiku z vodo ali vlažnim zrakom razvijejo lahko vnetljive pline v nevarnih količinah.
- H 3-B „Vnetljivo“: tekoče snovi in pripravki s plameniščem pri temperaturi 21 °C ali več in nižja ali enaka 55 °C.
- H 4 „Dražilno“: nekorozivne snovi in pripravki, ki ob lahko takojšnjem, podaljšanem ali ponavljajočem se stiku s kožo ali sluznico povzročijo vnetja.
- H 5 „Škodljivo“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju, zaužitju ali prodiranju skozi kožo predstavljajo omejeno tveganje za zdravje.
- H 6 „Strupeno“: snovi in pripravki (vključno z zelo strupenimi snovmi in pripravki), ki pri vdihavanju, zaužitju ali prodiranju skozi kožo lahko povzročijo resno, akutno ali kronično tveganje za zdravje in celo smrt.
- H 7 „Rakotvorno“: snovi in pripravki, ki pri vdihavanju ali zaužitju ali prodiranju skozi kožo lahko povzročijo raka ali povečajo pogostost njegovega nastanka.
- H 8 „Jedko“: snovi in pripravki, ki ob stiku lahko uničijo živo tkivo.
- H 9 „Infektivno“: snovi in pripravki, ki vsebujejo za življenje sposobne mikroorganizme ali njihove toksine, za katere je znano ali zanesljivo, da pri človeku ali drugih živih organizmih povzročajo bolezen.
- H 10 „Strupeno za razmnoževanje“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju ali zaužitju ali prodiranju skozi kožo povzročijo nededne prirojene okvare ali povečajo pogostost njihovega nastanka.
- H 11 „Mutageno“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju ali zaužitju ali prodiranju skozi kožo povzročijo dedne genske okvare ali povečajo pogostost njihovega nastanka.
- H 12 Odpadki, ki v stiku z vodo, zrakom ali kislino sproščajo strupene ali zelo strupene pline.
- H 13 (*) „Povzroča preobčutljivost“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju ali prodiranju skozi kožo sprožijo reakcijo preobčutljivosti, zaradi katere se pri nadaljnji izpostavljenosti snovi ali pripravku pojavijo značilni škodljivi učinki.
- H 14 „Ekotoksično“: odpadki, ki predstavljajo ali lahko predstavljajo takojšnje ali kasnejše tveganje za enega ali več sektorjev okolja.

(*) Če so na voljo preskusne metode.

H 15 Odpadki, ki lahko po odstranitvi na kakršen koli način tvorijo drugo snov, npr. izlužek, s katero koli od naštetih lastnosti.

Opombe

1. Pripis nevarnih lastnosti „strupeno“ (in „zelo strupeno“), „škodljivo“, „jedko“, „dražilno“, „rakotvorno“, „strupeno za razmnoževanje“, „mutageno“ in „ekotoksično“ temelji na merilih, določenih v Prilogi VI k Direktivi Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi ⁽¹⁾.
2. Kadar je to ustrezno, se uporabljajo mejne vrednosti iz Prilog II in III k Direktivi 1999/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 1999 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih pripravkov ⁽²⁾.

Preskusne metode

Metode, ki jih je treba uporabiti, so opisane v Prilogi V k Direktivi Sveta 67/548/EGS in v ostalih ustreznih opombah CEN.

⁽¹⁾ UL 196, 16.8.1967, str. 1.

⁽²⁾ UL L 200, 30.7.1999, str. 1.

PRILOGA IV

PRIMERI UKREPOV ZA PREPREČEVANJE NASTAJANJA ODPADKOV IZ ČLENA 29**Ukrepi, ki lahko vplivajo na okvirne pogoje, povezane z nastajanjem odpadkov**

1. Uporaba ukrepov načrtovanja ali drugih ekonomskih instrumentov, ki spodbujajo učinkoviti rabo virov.
2. Spodbujanje raziskav in razvoja na področju doseganja čistejših in manj potratnih proizvodov in tehnologij ter širjenje in uporaba rezultatov takšnih raziskav in razvoja.
3. Oblikovanje učinkovitih in pomembnih kazalcev obremenitev okolja, povezanih z nastajanjem odpadkov, katerih namen je prispevati k preprečevanju nastajanja odpadkov na vseh ravneh, od primerjave proizvodov na ravni Skupnosti prek ukrepanja lokalnih organov do nacionalnih ukrepov.

Ukrepi, ki lahko vplivajo na faze zasnove, proizvodnje in distribucije

4. Spodbujanje okoljsko primerne zasnove (sistematična vključitev okoljskih vidikov v zasnovo proizvoda z namenom, da se izboljša okoljska učinkovitost proizvoda v njegovem celotnem življenjskem krogu).
5. Zagotavljanje informacij o tehnikah preprečevanja nastajanja odpadkov z namenom olajšati izvajanje najboljših razpoložljivih tehnik v industriji.
6. Organizacija usposabljanja pristojnih organov v zvezi z vključitvijo zahtev za preprečevanje nastajanja odpadkov v dovoljenja skladno s to direktivo in Direktivo 96/61/ES.
7. Vključitev ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov v napravah, ki ne spadajo v okvir Direktive 96/61/ES. Takšni ukrepi po potrebi lahko vključujejo ocene ali načrte preprečevanja nastajanja odpadkov.
8. Uporaba kampanj za osveščanje ali zagotavljanje finančne pomoči, pomoči pri odločanju ali druge pomoči podjetjem. Takšni ukrepi so verjetno posebno učinkoviti, kadar so usmerjeni v majhna in srednje velika podjetja ter so jim prilagojeni in delujejo preko vzpostavljenih poslovnih omrežij.
9. Uporaba prostovoljnih dogovorov, združenj potrošnikov/proizvajalcev ali sektorskih pogajanj, da ustrezna podjetja ali industrijski sektorji določijo svoje lastne načrte ali cilje za preprečevanje nastajanja odpadkov ali izboljšajo potratne proizvode ali embalažo.
10. Spodbujanje verodostojnih sistemov za ravnanje z okoljem, vključno z EMAS in ISO 14001.

Ukrepi, ki lahko vplivajo na fazo potrošnje in uporabe

11. Ekonomski instrumenti, kakršni so spodbude za čiste nakupe ali uvedba obveznega plačila potrošnikov za dani izdelek ali enoto embalaže, ki bi bila sicer zagotovljena brezplačno.
12. Uporaba kampanj za osveščanje in obveščanje širše javnosti ali določene skupine potrošnikov.
13. Spodbujanje verodostojnih znakov za okolje.
14. Dogovori z industrijo, npr. uporaba združenj proizvodov, kot so tisti, ki se izvajajo v okviru integriranih politik do proizvodov, ali s prodajalci na drobno o razpoložljivosti informacij o preprečevanju nastajanja odpadkov in proizvodih, ki na okolje vplivajo manj škodljivo.
15. V okviru javnih in zasebnih naročil, vključitev okoljskih meril in meril za preprečevanje nastajanja odpadkov v javne razpise in pogodbe, v skladu s Priročnikom o okoljskih javnih naročilih, ki ga je dne 29. oktobra 2004 objavila Komisija.
16. Spodbujanje ponovne uporabe in/ali popravila ustreznih odvrženih proizvodov ali njihovih delov, zlasti z uporabo izobraževalnih, ekonomskih, logističnih ali drugih ukrepov, kot so denimo podpora pooblaščenim centrom in mrežam za popravilo in ponovno uporabo ali vzpostavitev takih centrov in mrež zlasti v gosto naseljenih regijah.

PRILOGA V

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 2006/12/ES	Ta direktiva
Člen 1(1)(a)	Člen 3(1)
Člen 1(1)(b)	Člen 3(5)
Člen 1(1)(c)	Člen 3(6)
Člen 1(1)(d)	Člen 3(9)
Člen 1(1)(e)	Člen 3(19)
Člen 1(1)(f)	Člen 3(15)
Člen 1(1)(g)	Člen 3(10)
Člen 1(2)	Člen 7
Člen 2(1)	Člen 2(1)
Člen 2(1)(a)	Člen 2(1)(a)
Člen 2(1)(b)	Člen 2(2)
Člen 2(1)(b)(i)	Člen 2(1)(d)
Člen 2(1)(b)(ii)	Člen 2(2)(d)
Člen 2(1)(b)(iii)	Člen 2(1)(f) in (2)(c)
Člen 2(1)(b)(iv)	Člen 2(2)(a)
Člen 2(1)(b)(v)	Člen 2(1)(e)
Člen 2(2)	Člen 2(4)
Člen 3(1)	Člen 4
Člen 4(1)	Člen 13
Člen 4(2)	Člen 36(1)
Člen 5	Člen 16
Člen 6	—
Člen 7	Člen 28
Člen 8	Člen 15
Člen 9	Člen 23
Člen 10	Člen 23
Člen 11	Člena 24 in 25
Člen 12	Člen 26
Člen 13	Člen 34
Člen 14	Člen 35
Člen 15	Člen 14
Člen 16	Člen 37
Člen 17	Člen 38
Člen 18(1)	Člen 39(1)

Direktiva 2006/12/ES	Ta direktiva
—	Člen 39(2)
Člen 18(2)	—
Člen 18(3)	Člen 39(3)
Člen 19	Člen 40
Člen 20	—
Člen 21	Člen 42
Člen 22	Člen 43
Priloga I	—
Priloga IIA	Priloga I
Priloga IIB	Priloga II

Direktiva 75/439/EGS	Ta direktiva
Člen 1(1)	Člen 3(18)
Člen 2	Člena 13 in 21
Člen 3(1) in (2)	—
Člen 3(3)	Člen 13
Člen 4	Člen 13
Člen 5(1)	—
Člen 5(2)	—
Člen 5(3)	—
Člen 5(4)	Člena 26 in 34
Člen 6	Člen 23
Člen 7(a)	Člen 13
Člen 7(b)	—
Člen 8(1)	—
Člen 8(2)(a)	—
Člen 8(2)(b)	—
Člen 8(3)	—
Člen 9	—
Člen 10(1)	Člen 18
Člen 10(2)	Člen 13
Člen 10(3) in (4)	—
Člen 10(5)	Členi 19, 21, 25, 34 in 35
Člen 11	—
Člen 12	Člen 35
Člen 13(1)	Člen 34

Direktiva 75/439/EGS	Ta direktiva
Člen 13(2)	—
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18	Člen 37
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	—
Člen 22	—
Priloga I	—

Direktiva 91/689/EGS	Ta direktiva
Člen 1(1)	—
Člen 1(2)	—
Člen 1(3)	—
Člen 1(4)	Člena 3(2) in 7
Člen 1(5)	Člen 20
Člen 2(1)	Člen 23
Člen 2(2)–(4)	Člen 18
Člen 3	Členi 24, 25 in 26
Člen 4(1)	Člen 34(1)
Člen 4(2)(3)	Člen 35
Člen 5(1)	Člen 19(1)
Člen 5(2)	Člen 34(2)
Člen 5(3)	Člen 19(2)
Člen 6	Člen 28
Člen 7	—
Člen 8	—
Člen 9	—
Člen 10	—
Člen 11	—
Člen 12	—
Prilogi I in II	—
Priloga III	Priloga III

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 2. julija 2008

o državni pomoči Nemčije za DHL (notificirano pod dokumentarno številko C 18/07 (ex N 874/06))

(notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 3178)

(Besedilo v nemškem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2008/878/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

(1) Z dopisom z dne 21. decembra 2006 je Nemčija priglasila pomoč za usposabljanje za družbo DHL.

(2) Z dopisom z dne 27. junija 2007 je Komisija sporočila Nemčiji, da bo glede pomoči za družbo DHL sprožila postopek v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES. Odločitev Komisije, da sproži postopek, je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾. Nemčija je predložila pripombe z dopisom z dne 26. septembra 2007.

(3) Komisija je pozvala vse zainteresirane stranke, naj predložijo svoje pripombe. Pripombe sta predložili družba DHL z dopisom z dne 15. oktobra 2007 in družba UPS Deutschland z dopisom z dne 26. oktobra 2007. Komisija jih je z dopisoma z dne 16. novembra 2007 in 20. novembra 2007 posredovala Nemčiji in ji dala možnost odgovora. Nemčija je odgovorila z dopisom z dne 14. decembra 2007. Komisija je 12. februarja 2008 in 5. junija 2008 po elektronski pošti zahtevala dodatne informacije. Nemčija je odgovorila z dopisi z dne 14. februarja 2008, 31. marca 2008 in 17. junija 2008.

2. OPIS PROJEKTA

2.1 Prejemnik pomoči

(4) Družba DHL, ki je leta 2005 dosegla svetovni promet 18,2 milijarde EUR, je eden od vodilnih ponudnikov hitre dostave pošilk. Družba DHL je hčerinsko podjetje v 100-odstotni lasti družbe Deutsche Post AG.

(5) Družba DHL je na lokaciji Leipzig-Halle v Nemčiji zgradila nov logistični center za zračni prevoz za hitro dostavo in letalski tovor, ki naj bi začel obratovati konec oktobra 2007. Skupni investicijski stroški za ta projekt so bili 250 milijonov EUR. Družbi DHL je bila aprila 2004 dodeljena regionalna pomoč za naložbe v višini približno 70 milijonov EUR, ki jo je Komisija odobrila kot pomoč N 608/2003 z 28-odstotno največjo intenzivnostjo pomoči.

⁽¹⁾ UL C 213, 12.9.2007, str. 28.

⁽²⁾ Glej opombo 1.

- (6) Center za hitro dostavo in letalski tovor upravljata obe podjetji, ki prejemata pomoč, in sicer DHL Hub Leipzig GmbH (v nadaljnjem besedilu: DHL Hub) in European Air Transport Leipzig GmbH (v nadaljnjem besedilu: DHL EAT), ki odločata o drugih hčerinskih podjetjih v 100-odstotni lasti družbe Deutsche Post AG. Družba DHL Hub bo izvajala zemeljsko oskrbo za zračni tovorni prevoz, družba DHL EAT pa bo odgovorna za tehnični nadzor zračne flote DHL.
- (7) Družbi DHL Hub in DHL EAT sta na območju, upravičenem do pomoči v skladu s členom 87(3)(a) Pogodbe ES.

2.2 Projekt usposabljanja

- (8) Družba DHL izvaja v logističnem centru vse storitve zemeljske oskrbe ter predpoletne preglede in preverjanja na letališki ploščadi za vse zrakoplove, ki pristanejo in vzletijo. Družba načrtuje, da bi na teh delovnih področjih postopno zaposlila približno 1 500 delavcev in jih ustrezno usposobila. Vendar je priglášena pomoč povezana le z ukrepi usposabljanja za 485 delavcev.
- (9) Nemčija je za ukrepe usposabljanja priglášila pomoč v obliki dotacije v višini 7 753 307 EUR, pri čemer eno polovico dotacije zagotovi zvezna dežela Sachsen, drugo polovico pa dežela Sachsen-Anhalt.
- (10) Ukrepe usposabljanja, ki jih je načrtovala družba DHL, naj bi izvajali družbi DHL Hub (320 oseb) in DHL EAT (165 oseb) ⁽³⁾.

2.2.1 DHL Hub

- (11) Usposabljanje, ki ga načrtuje DHL Hub, vključuje predvsem splošne ukrepe usposabljanja za izboljšanje znanja delavcev in njihove usposobljenosti za opravljanje določenih dejavnosti. Usposabljanje je sestavljeno iz teoretičnega dela in praktičnega izobraževanja neposredno na delovnem mestu. Ukrepi usposabljanja v družbi DHL Hub so namenjeni skupaj 320 delavcem na naslednjih delovnih področjih:

Razpredelnica 1

Poklicna skupina	Število	Naloge
Osebe za zemeljsko oskrbo (Ramp Agent II)	210	Natovarjanje in raztovarjanje zrakoplovov
Varnostno osebje	110	Pregled oseb in tovora
(Operativno) vodstveno osebje	(110) ^(*)	Naloge srednje vodstvene ravni; upravljanje in načrtovanje človeških virov; vodenje

(*) Družba DHL bo za 110 delavcev, ki so se že udeležili usposabljanja za druga delovna področja, npr. za osebe za zemeljsko oskrbo, varnostno osebje ali tehnike/mehanike, izvedla dodatno usposabljanje na področju vodenja.

(a) Osebe za zemeljsko oskrbo (Ramp Agent II)

- (12) Glavne naloge osebja za zemeljsko oskrbo so pravočasno natovarjanje in raztovarjanje zrakoplovov, upravljanje in vožnja GSE („Ground Service Equipment“), predaja dokumentov o letih, priprava poročil ter komunikacija s piloti in letališčnimi organi.
- (13) Usposabljanje osebja za zemeljsko oskrbo vključuje 19 tečajev s praktičnim delom in se izvaja 77 dni, pri čemer je 47 dni namenjenih usposabljanju na delovnem mestu. Ukrepi usposabljanja je namenjen delavcem, usposobljenim na področju, ki ni povezano z zadevnim ukrepom usposabljanja. Teoretični del usposabljanja je treba opraviti pred obratovanjem centra. Usposabljanje vključuje tudi tečaj z naslovom „Unit load device build up“, ki se šteje za poseben ukrep usposabljanja, ker obravnava postavitev posebnih zabojnikov, ki jih uporablja le družba DHL. Splošno usposabljanje vključuje tudi:
- (a) splošno usposabljanje o varnosti, kot je požarna varnost, ravnanje s tovornimi vrati, prva pomoč, izobraževanje o nevarnih snoveh in varnost na letališki ploščadi;
- (b) splošno strokovno usposabljanje za pridobitev ustreznih formalnih kvalifikacij, na primer dovoljenje za vožnjo na letališki ploščadi, GSE (uvajanje v delo s servisnimi napravami) in dovoljenje za upravljanje transportnih naprav;
- (c) druge tehnične ukrepe usposabljanja, kot so prevoz letala, metode odstranjevanja ledu in uvajanje v delo na letališki ploščadi, ter
- (d) nekatera splošna usposabljanja, na primer glede ravnanja z okoljem (standard ISO/DIN 14001) ter vodenja kakovosti in postopkov (standard ISO/DIN 9001).
- (14) Nacionalni in evropski pravni predpisi načeloma ne določajo najmanjšega števila delavcev in posebnih zahtev glede usposobljenosti ali formalnih kvalifikacij, ki so potrebne za delovno mesto Ramp Agent II. Vendar je Nemčija določila, da morajo vsi delavci v skladu z veljavnimi predpisi obvezno opraviti pet tečajev (med drugim požarno varnost, prvo pomoč, izobraževanje o nevarnih snoveh in varnost na letališki ploščadi) ⁽⁴⁾ in da mora določeno najmanjše število članov osebja (približno 70)

⁽⁴⁾ Delavci, ki neposredno ravnaajo s tovorom, morajo imeti zakonsko priznano formalno kvalifikacijo za ravnanje s tovorom; delavci na območju letališča, ki je zaprto za javnost, morajo opraviti usposabljanje o varnosti; osebe na letalu mora opraviti tečaj ravnanja s tovornimi vrati; poleg tega mora biti osebe glede na dejavnost, ki jo opravlja, usposobljeno za delo z napravami in upravljanje vozil.

⁽³⁾ Projekt usposabljanja je podrobneje opisan v odločitvi o sprožitvi postopka.

poleg usposabljanja na delovnem mestu opraviti dodatne tečaje, in sicer ravnanje s tovornimi vrati in splošne ukrepe usposabljanja, povezane s formalnimi kvalifikacijami. Ustrezno usposobljene osebe lahko potem svoje znanje s krajšimi oblikami usposabljanja prenesejo na sodelavce.

- (15) Nemčija je navedla, da je možno tudi zunanje usposabljanje, in poslala ustrezno analizo stroškov.

(b) Varnostno osebje

- (16) Delo varnostnega osebja vključuje pregled oseb in tovara za zagotavljanje nemotenega obratovanja. Usposabljanje varnostnega osebja vključuje le splošne izobraževalne vsebine:

- (a) splošno usposabljanje o varnosti, kot so požarna varnost, prva pomoč in izobraževanje o nevarnih snoveh;

- (b) za varnostno osebje zakonsko predpisano strokovno splošno usposabljanje o varnosti, kot so odvrčanje nevarnosti terorističnega napada, nadzor dostopa, nadzor in pregled, varnost prtljage in tovara, orožje in področja, povezana z varnostjo;

- (c) druge splošne strokovne ukrepe usposabljanja za pridobitev ustreznih formalnih kvalifikacij, kot je dovoljenje za vožnjo na letališki ploščadi;

- (d) drugo splošno strokovno usposabljanje o varnosti, med drugim na naslednjih področjih: pravo, orožje in razstrelivo, osnove nadzornih postopkov in analiza rentgenskih slik;

- (e) nekatere splošne ukrepe usposabljanja, kot je vodenje kakovosti in postopkov (standard ISO/DIN 9001).

- (17) Ukrepi usposabljanja so v skladu z ustreznimi nacionalnimi in evropskimi pravnimi predpisi. Družba DHL načrtuje izčrpno usposabljanje vsega varnostnega osebja o varnosti, ki bi bilo omejeno na najmanjšo možno raven, tj. na splošno strokovno usposabljanje o varnosti, če državna pomoč ne bi bila dodeljena. Tudi tu je predvideno, da bi drugo splošno usposabljanje o varnosti izvedli le za omejeno število delavcev, ki bi potem svoje znanje prenesli na sodelavce.

- (18) Kot je navedla Nemčija, je tudi v tem primeru možno zunanje usposabljanje, pri čemer bi bili s tem povezani stroški približno [(15–30 %)] (*) nižji od stroškov za osebje DHL.

(c) Usposabljanje za osebje na srednji vodstveni ravni

- (19) Usposabljanje za operativno srednje vodstveno osebje je namenjeno delavcem, ki delajo na območju celotnega logističnega centra. Kot zadevo razume Komisija, podrobnejše znanje na področjih, ki jih morajo voditi, pridobijo šele po opravljenem zgoraj navedenem usposabljanju. Ukrepi usposabljanja zajemajo tudi izobraževalne vsebine, kot so delovno pravo, osnove komunikacije, upravljanje človeških virov in reševanje sporov, tuji jeziki in krepitev skupinskega duha.

2.2.2 DHL EAT

- (20) Dejavnosti družbe DHL EAT so povezane zlasti z vzdrževanjem letal pred sprostitvijo v obratovanje. Ukrepi usposabljanja družbe DHL EAT so povezani z naslednjimi dejavnostmi in namenjeni skupaj 165 delavcem:

Razpredelnica 2

Poklicna skupina	Število	Naloge
Letalski mehaniki z dovoljenjem za sprostitev letala v obratovanje CAT A	97	Osnovno redno vzdrževanje („Line Maintenance“) in odpravljanje osnovnih pomanjkljivosti pred izdajo potrdil o sprostitvi v obratovanje
Letalski tehniki/mehaniki z dovoljenjem za sprostitev letala v obratovanje CAT B 1	68	Vzdrževalna dela, vključno z deli na konstrukciji zrakovplov, pogonskih napravah in električnih sistemih, pred izdajo potrdil o sprostitvi v obratovanje

2.3 Upravičeni stroški usposabljanja in načrtovana pomoč

- (21) Nemčija je v priglasitvi predložila pregled upravičenih stroškov, ki je vključen tudi v odločitev o sprožitvi postopka. Upravičeni skupni stroški projekta usposabljanja so znašali [(10–15)] milijonov EUR, načrtovana pomoč za usposabljanje pa 7 753 307 EUR.

3. ODLOČITEV O SPROŽITVI FORMALNEGA POSTOPKA PREISKAVE

- (22) Komisija je formalni postopek preiskave sprožila zaradi pomislekov glede združljivosti pomoči za usposabljanje s skupnim trgov.

(*) Podatki, namesto katerih se uporabljajo oglati oklepaji, so poslovna skrivnost.

- (23) Komisija je imela pomisleke zlasti o tem, ali je bila pomoč dejansko potrebna za izvedbo projekta usposabljanja. Opozorila je, da se lahko pomoč za usposabljanje v skladu s členom 87(3)(c) Pogodbe ES šteje za združljivo s skupnim trgom le, če ni potrebna neposredno za poslovanje upravičenca. V zvezi s tem se je Komisija sklicevala na svoje prejšnje odločbe⁽⁵⁾. Komisija je domnevala, da bi moral upravičenec podobno usposabljanje vsaj v določenem obsegu svojim delavcem omogočiti tudi brez pomoči.
- (24) Prvič, družba DHL je v logistični center za zračni prevoz nedvomno vložila zelo veliko in je hotela, da začne tudi obratovati. Nemčija je potrdila, da delavci iz Belgije načeloma niso bili pripravljeni na premestitev v Nemčijo. Zato je morala družba DHL zaposliti nove delavce, če je hotela, da začne logistični center obratovati.
- (25) Drugič, za obratovanje logističnega centra je bilo potrebno določeno, večinoma strokovno usposabljanje delavcev na naslednjih področjih:
- (a) **izobraževanje, ki je povezano z zadevnim podjetjem in potrebno za poslovanje:** tj. izobraževanje o posebnih tovornih sistemih, prilagojenih družbi DHL;
 - (b) **pridobitev zakonsko določenih kvalifikacij, potrebnih za poslovanje:** z drugimi besedami, določeno število delavcev mora poznati varnostne predpise. To je zakonsko določeno in mora biti formalno potrjeno. To zahtevo je treba izpolniti, ker je s storitvami družbe DHL zaradi njihove narave povezano znatno tveganje glede varnosti;
 - (c) **splošno strokovno usposabljanje, ki je nujno potrebno za obratovanje logističnega centra:** gre za tečaje za delovno mesto Ramp Agent II, izobraževalne vsebine, kot so prevoz letala, metode odstranjevanja ledu z letala, dovoljenje za vožnjo na letalski ploščadi, dovoljenje za upravljanje transportnih naprav in varnost na letalski ploščadi;
 - (d) **usposabljanje na delovnem mestu za zagotovitev nemotenega obratovanja vozlišča za letalski tovorni promet.** Pri tem usposabljanju so udeleženci tečaja seznanjeni z operativnimi postopki, ki so pri letalskem tovornem prometu zelo pomembni, saj je treba pri natovarjanju letal upoštevati natančen časovni raspored in lahko le ena napaka povzroči znatno zamudo;
- (e) **drugo splošno izobraževanje**, ki ni vključeno v točke od b do d.
- (26) Tretjič, Komisija je imela pomisleke, ali bi lahko družba DHL potrebno število delavcev, ki bi bili usposobljeni v skladu z zgoraj navedenimi zahtevami, pridobila na lokalnem ali evropskem trgu dela.
- (27) Četrtoč, Komisija je imela pomisleke, ali bi lahko namesto notranjega usposabljanja ustrezno zaposlili že kvalificirane delavce. Komisija je menila, da bi morala družba DHL v vsakem primeru izvesti vsaj posebne ukrepe usposabljanja in usposabljanje o varnosti, ker posebnega strokovnega usposabljanja ne morejo izvesti zunanji strokovnjaki, družba DHL pa mora dokazati ustrezno usposobljenost delavcev o varnosti.
- (28) Petič, Komisija je imela pomisleke, ali bi lahko družba DHL dejansko izpustila nekatere tečaje v paketu usposabljanja, zlasti ker je za osebe za zemeljsko oskrbo v priglasitvi izrecno navedeno, da morajo tudi osebe, ki so že ustrezno formalno kvalificirane, še enkrat opraviti celotno usposabljanje. Poleg tega se je zdelo vprašljivo, ali bi lahko usposabljanje dejansko opravilo le omejeno število delavcev, ker bi lahko to negativno vplivalo na nemoteno obratovanje. Poleg tega je družba DHL že namenoma zaposlila celotno osebo za usposabljanje, zato bi bilo nesmiselno opustiti načrtovano usposabljanje in plačati delavce, ki ne bi opravili svojega dela.
- (29) Šestič, Komisija je imela pomisleke glede navedbe družbe DHL, da bi brez pomoči različne storitve oddala zunanjim podjetjem in se tako izognila načrtovanim ukrepom usposabljanja, saj bi bili tudi v tem primeru potrebni nekateri ukrepi usposabljanja iz točk a, b in d ter je celotna naložba družbe DHL na lokaciji Leipzig-Halle namenjena prav izvajanju vseh storitev hitre dostave pošilk z lastnimi delavci in – kot je Komisija izvedela iz pogovora z nemškimi organi – zagotavljanju teh storitev tudi drugim konkurentom, ki poslujejo na zadevnem letališču.
- (30) Vendar Komisija, razen glede ene točke, ni imela pomislekov, ali so bili stroški usposabljanja na splošno pravilno obračunani. Komisija je imela pomisleke le glede tega, da naj bi se večji del usposabljanja izvajal na delovnem mestu in bi se lahko zato pri stroških za udeležence usposabljanja odbil kot produktivne ure.

⁽⁵⁾ Glej Odločbo Komisije 2007/612/ES z dne 4. aprila 2007, General Motors Belgium v Antwerpnu, UL L 243, 18.9.2007, str. 71, in Odločbo Komisije 2006/938/ES z dne 4. julija 2006, Ford Genk, UL L 366, 21.12.2006, str. 32.

4. PRIPOMBE NEMČIJE

- (31) Nemčija je navedla, da priglašena pomoč za usposabljanje izpolnjuje vse pogoje o združljivosti iz Uredbe Komisije (ES) št. 68/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči za usposabljanje⁽⁶⁾. Prvič, Nemčija je ustrezno utemeljila, da pri usposabljanju na delovnem mestu niso nastale produkativne ure.
- (32) Drugič, Nemčija se ne strinja, da je Komisija v zadevnem primeru upravičena uporabiti merilo o nujnosti, saj bi s tem ravnala v nasprotju z načelom enake obravnave. Takšen pristop ni pravno utemeljen in je v nasprotju z ustreznimi pravnimi predpisi ES ali prakso odločanja Komisije.
- (33) Nemčija je navedla, da so v uvodni izjavi 11 Uredbe (ES) št. 68/2001 navedena tri merila za ocenjevanje, ali je pomoč omejena na najmanjšo možno raven: vrsta projekta usposabljanja, velikost podjetja in lokacija podjetja. Na podlagi teh meril se sprejme odločitev, ali imajo ukrepi pomoči spodbujevalni učinek in so sorazmerni. V skladu z okvirom Skupnosti za pomoč za usposabljanje⁽⁷⁾ spodbujevalni učinek ni predviden le v primeru pomoči za posebne ukrepe usposabljanja v korist velikega podjetja zunaj območij, upravičenih do pomoči v skladu s členom 87(3)(a) ali (c) Pogodbe ES. Ker pa priglašeni projekt usposabljanja vključuje več kot 80 % splošnih ukrepov usposabljanja in je povezan s podjetjem na območju, upravičenem do pomoči v skladu s členom 87(3)(a) Pogodbe ES, ima pomoč za usposabljanje spodbujevalni učinek. Poleg tega pri priglašeni pomoči ni presežena največja intenzivnost pomoči, tako da pozitivni vpliv pomoči za usposabljanje razumno ustreza izkrivljanju konkurence in je merilo sorazmernosti izpolnjeno.
- (34) Tretjič, Nemčija opozarja, da merila združljivosti iz odstavka (32) zavezujejo Komisijo tudi pri ocenjevanju projektov, ki jih je treba priglasiti. Nemčija je navedla, da se za pomoč, ki je ni treba priglasiti, in pomoč, ki presega prag 1 milijona EUR in jo je zato treba priglasiti, ne smejo uporabiti različna merila o združljivosti; ocenjevanje projektov, ki jih je treba priglasiti, ne sme biti bolj omejeno od ocenjevanja projektov, ki jih je treba priglasiti. Zato je pomoč za usposabljanje združljiva s skupnim trgom, če izpolnjuje vse pogoje iz Uredbe (ES) št. 68/2001. Po mnenju Nemčije takšno razlago utemelju-

jejo prejšnje odločitve Komisije, na primer v zadevi *Volvo Gent*⁽⁸⁾. Nemčija izrecno opozarja, da bi morala Komisija upoštevati tudi dejstvo, da projekt usposabljanja družbe DHL izpolnjuje pogoje, določene v odločbi *Webasto*⁽⁹⁾.

- (35) Četrtrič, uporaba različnih meril ocenjevanja je v nasprotju z načeloma pravne varnosti in enake obravnave.
- (36) Petič, Nemčija je navedla, da odločbi Komisije v zadevah *Ford Genk* in *GM Antwerp*, ki sta povezani s pomočjo, nista primerna precedensa zadevnega primera, ker temeljita na drugačnem dejanskem stanju. Medtem ko je bila pomoč za usposabljanje v navedenih primerih namenjena uvedbi novega modela ali ohranjanju zaposlitve, je pomoč za usposabljanje v primeru DHL namenjena usposabljanju novih delavcev za obratovanje novega logističnega centra za zračni prevoz. Zato se projekt DHL od drugih dveh projektov razlikuje v naslednjih točkah: ukrepi usposabljanja družbe DHL vključujejo več kot 80 % splošnih ukrepov usposabljanja; družba je na območju, upravičenem do pomoči v skladu s členom 87(3)(a) Pogodbe ES; družba DHL želi z vzpostavitev novega logističnega centra za zračni prevoz ustvariti nova delovna mesta; poleg tega za sektor zračnega prevoza ni značilna presežna zmogljivost, kot je veljalo za avtomobilsko industrijo, ampak so v tem sektorju dosežene visoke stopnje rasti.
- (37) Šestič, Nemčija je predložila dodatne informacije, s katerimi je odgovorila na vprašanja iz odločitve o sprožitvi postopka. Nemčija je navedla, da so v ustreznih pravnih predpisih določeni minimalni standardi za stopnjo usposabljanja. Vendar v njih ni navedeno najmanjše število ustrezno usposobljenih delavcev, ki jih mora podjetje zaposliti. Poleg tega je Nemčija navedla, koliko delavcev je potrebnih za začetek obratovanja logističnega centra, in ugotovila, da ukrepi usposabljanja za dodatne delavce presegajo obseg, potreben za začetek obratovanja. V skladu s študijo zunanega svetovalca za usposabljanje, ki jo je predložila Nemčija, bi lahko logistični center na lokaciji Leipzig-Halle nemoteno začel obratovati z manjšim številom usposobljenih delavcev, kot je določeno v priglašenem projektu usposabljanja.

⁽⁶⁾ UL L 10, 13.1.2001, str. 20.

⁽⁷⁾ UL C 343, 11.11.1998, str. 10.

⁽⁸⁾ Odločba Komisije z dne 11. marca 2008 o državni pomoči C 35/07, *Volvo Cars Gent*, še ni objavljena.

⁽⁹⁾ Odločba Komisije z dne 16. maja 2006 o državni pomoči N 635/05, *Webasto Portugal*, UL C 306, 15.12.2006, str. 12.

5. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANK

(38) Pripombe je predložila tudi družba DHL kot prejemnica pomoči, pri čemer je tako kot Nemčija navedla, da je Komisija pri ocenjevanju združljivosti odstopila od svojih odločitev v prejšnjih primerih. Priglašena pomoč je izpolnjevala vsa merila iz Uredbe (ES) št. 68/2001. Takšen pristop je v nasprotju z načeloma pravne varnosti in enake obravnave, v skladu s katerima se postopek ne sme razlikovati od postopka iz prejšnjih odločb o pomoči za usposabljanje, v katerih vprašanje nujnosti ni bilo natančno obravnavano. Poleg tega odločbi v zadevah *Ford Genk* in *GM Antwerp*, ki sta povezani s pomočjo, ne izražata splošne prakse odločanja, ker sta ta primera utemeljena drugače in se njuno dejansko stanje ne more prenesti na primer družbe DHL Leipzig. Nasprotno se družba DHL sklicuje na merila, ki jih je Komisija določila junija 2006 v odločbi o odobritvi pomoči za usposabljanje družbi *Webasto* in v skladu s katerimi naj bi bil tudi projekt usposabljanja družbe DHL združljiv s skupnim trgov. Na koncu družba DHL ponovno opozarja, da pristop, s katerim se je Komisija odmaknila od svoje običajne prakse, v primeru priglašene projekta usposabljanja pomeni nesprejemljivo diskriminacijo družbe DHL.

(39) Družba DHL je predložila tudi dodatne informacije, s katerimi je odgovorila na vprašanja iz odločitve Komisije o sprožitvi postopka. Prvič, v ustreznih nacionalnih, evropskih in mednarodnih pravnih predpisih ni določeno najmanjše število delavcev, ampak le vsebinske zahteve glede usposabljanja in kvalifikacij delavcev na področju ravnanja z letalskim tovorom in zrakoplovi. Drugič, z načrtovanimi ukrepi usposabljanja ne bi le izpolnili pravnih zahtev, ampak bi presegli predpisan obseg. Za vse ukrepe, ki bi presegli pravne zahteve, bi bile možne nadomestne rešitve (npr. zunanje izvajanje in zunanje usposabljanje). Ker pa so takšne rešitve le ena od možnosti, družba DHL ni zahtevala natančne analize stroškov, ki bi zajemala stroške za obvezno in/ali minimalno usposabljanje, potrebno v posameznem primeru, ter določala tudi dodatne stroške za zunanje usposabljanje in/ali zaposlitev že usposobljenih delavcev. Poleg tega družba DHL ni imela na voljo informacij o potrebni stopnji usposobljenosti za zadevni sektor.

(40) Pripombe je predložila tudi družba UPS, ki je konkurent družbe DHL, pri čemer se je strinjala s stališčem Komisije. Prvič, družba UPS je izjavila, da bi bilo treba v primeru zaposlitve novih delavcev za družbi DHL Hub in DHL EAT v vsakem primeru izvesti nekatere ukrepe usposabljanja in uvajanja. Zato so ukrepi usposabljanja v nekem obsegu nujni in bi jih morala družba izvesti tudi brez pomoči.

(41) Drugič, družba UPS je navedla, da mora družba DHL v skladu z ustreznimi nacionalnimi in evropskimi pravnimi predpisi omogočiti najnižjo raven usposabljanja za svoje delavce, na primer registrirane agente. V skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2320/2002 z dne 16. decembra 2002 o določitvi skupnih pravil na področju varnosti civilnega letalstva⁽¹⁰⁾ mora registrirane agente imenovati, odobriti ali jih vpisati v seznam pristojni organ (v tem primeru Zvezni urad za civilni zračni promet). Zato je Zvezni urad za civilni zračni promet sprejel smernice in izdal predlogo učnega načrta, ki določa predpisano usposabljanje. Obvezno usposabljanje za delavce družbe DHL EAT je določeno v Uredbi Komisije (ES) št. 2042/2003 z dne 20. novembra 2003 o stalni plovnosti zrakoplovov in letalskih proizvodov, delov in naprav ter o potrjevanju organizacij in osebja, ki se ukvarjajo s temi nalogami⁽¹¹⁾. Tretjič, družba DHL je prejela regionalno pomoč za ustvarjanje novih delovnih mest, zato zadeve ni možno utemeljevati s trditvijo, da bi družba opustila ukrepe usposabljanja, zaposlila manj delavcev in se namesto tega odločila za zunanje usposabljanje ali zunanje izvajanje.

6. OCENA V SKLADU S SMERNICAMI

6.1 Odobritev državne pomoči

(42) Komisija meni, da je ukrep državna pomoč v skladu s členom 87(1) Pogodbe ES, ki je dodeljena v obliki dotacije iz državnih sredstev. Ukrep je selektiven, ker je omejen na družbo DHL. Zaradi selektivne dotacije lahko pride do izkrivljanja konkurence, ker družbo DHL postavlja v boljši položaj, kot ga imajo drugi konkurenti, ki ne prejema pomoči. Poleg tega je mogoče ugotoviti, da na trgu za storitve hitre dostave, na katerem je DHL eno od vodilnih podjetij, poteka intenzivno trgovanje med državami članicami.

(43) Nemčija je zaprosila za odobritev pomoči na podlagi Uredbe (ES) št. 68/2001.

(44) V skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 68/2001 pomoč, ki za eno podjetje za posamezen projekt usposabljanja presega 1 milijon EUR, ni izvzeta iz obveznosti priglasitve v skladu s členom 88(3) Pogodbe ES. Komisija ugotavlja, da načrtovana pomoč znaša 7 753 307 EUR, da se izplača enemu podjetju in da so ukrepi usposabljanja posamičen projekt. Zato Komisija meni, da za načrtovano pomoč velja obveznost priglasitve, ki jo je Nemčija izpolnila.

⁽¹⁰⁾ UL L 355, 30.12.2002, str. 1.

⁽¹¹⁾ UL L 315, 28.11.2003, str. 1.

- (45) V uvodni izjavi 16 Uredbe (ES) št. 68/2001 je potrjen namen, na katerem temelji člen 5, in je pojasnjeno, da izvzetje za takšno pomoč ne velja: „Pomoči v večjih zneskih mora Komisija preveriti posamično, preden se dodelijo.“

- (46) Zato mora Komisija pri ocenjevanju posamezne pomoči za usposabljanje, za katero ne velja izvzetje iz Uredbe (ES) št. 68/2001, takšno pomoč ob upoštevanju svojih prejšnjih odločb⁽¹²⁾ oceniti posamično⁽¹³⁾ na podlagi člena 87(3)(c) Pogodbe ES, preden lahko odobri njeno izvajanje. Vendar Komisija pri tem posamičnem ocenjevanju smiselno upošteva temeljna načela iz Uredbe (ES) št. 68/2001. To pomeni, da zlasti oceni, ali so izpolnjena formalna merila za izvzetje iz člena 4 navedene uredbe in ali je pomoč potrebna kot spodbuda, da prejemnik pomoči izvede ukrepe usposabljanja.

6.2 Združljivost s skupnim trgom

- (47) Komisija je že v odločitvi o sprožitvi postopka ocenila, ali priglašeni projekt izpolnjuje merila za izvzetje v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 68/2001.

- (48) Prvič, ugotovljeno je, da navedena intenzivnost pomoči ne presega najvišjih zneskov pomoči, in sicer 35 % za posebne ukrepe usposabljanja (35 % od [...] = [(približno 5–25 %)]) in 60 % za splošne ukrepe usposabljanja (60 % od [...] = [(približno 75–95 %)]) iz člena 4(2) ali (3) Uredbe (ES) št. 68/2001. Ker je projekt na območju, upravičenem do pomoči v skladu s členom 87(3)(a) Pogodbe ES, lahko Nemčija najvišja zneska pomoči 25 % in 50 % poveča za 10 odstotnih točk.

- (49) Drugič, upravičeni stroški ukrepa so v skladu s členom 4(7) Uredbe (ES) št. 68/2001. S preiskavo je bilo potr-

jeno, da so upravičeni stroški za osebje, ki se usposablja, nedvomno omejeni na skupni znesek drugih upravičenih stroškov. Nemčija je utemeljila, da se večji del usposabljanja izvaja na delovnem mestu, vendar pri tem ne nastajajo produktivne ure.

6.3 Nujnost pomoči

- (50) Glavna trditev v odločitvi o sprožitvi postopka je bila, da se lahko ukrep usposabljanja v skladu s členom 87(3)(c) Pogodbe ES razglasi za združljivega s skupnim trgom le, če ni potreben neposredno za poslovanje upravičenca. Komisija je navedla, da je nujnost pomoči splošno merilo združljivosti, in ugotovila naslednje: kadar se zaradi pomoči ne izvaja več ukrepov, kot bi se le zaradi tržnih sil, ni mogoče pričakovati pozitivnih učinkov pomoči in izravnalnega učinka izkrivljanja pogojev trgovanja, tako da pomoči ni možno odobriti. Če bi družba podprte ukrepe izvedla v vsakem primeru, torej tudi brez pomoči, zadevne pomoči za usposabljanje ni možno utemeljiti s tem, da je namenjena „pospeševanju“ gospodarskega razvoja v skladu s členom 87(3)(c) Pogodbe ES ali da v skladu z uvodno izjavo 10 Uredbe (ES) št. 68/2001 prispeva k odpravljanju tržne slabosti, zaradi katere družbe na splošno premalo vlagajo v usposabljanje svojih delavcev⁽¹⁴⁾. To ne vpliva na pomoč, ki je izvzeta iz obveznosti priglasitve v skladu z Uredbo (ES) št. 68/2001 in za katero najprej velja, da pospešuje gospodarski razvoj.

- (51) Dejstvo, da Komisija preverja obstoj spodbujevalnega učinka in ga v primeru zakonsko določenih ukrepov usposabljanja zanika, je po mnenju Nemčije nov pristop, ki ni v skladu s predpisi ES, ki pomeni samovoljno odstopanje od dosedanje prakse odločanja in onemogoča dodeljevanje pomoči za usposabljanje za namene regionalne politike. Komisija se s tem ne more strinjati iz naslednjih razlogov:

⁽¹⁴⁾ V zvezi s pomočjo za usposabljanje uvodna izjava 10 Uredbe (ES) št. 68/2001 določa: „Običajno ima usposabljanje pozitivne zunanje učinke za celotno družbo, ker povečuje rezervoar kvalificirane delovne sile, iz katerega lahko podjetja pritegnejo zaposlene, izboljšuje konkurenčnost industrije Skupnosti ter igra pomembno vlogo pri strategiji zaposlovanja. Ker podjetja v Skupnosti običajno premalo vlagajo v usposabljanje zaposlenih, lahko državna pomoč pripomore k odpravljanju te tržne slabosti in se torej lahko pod nekaterimi pogoji upošteva kot združljiva s skupnim trgom ter se izvzame iz obveznosti predhodne uradne priglasitve.“ V skladu s tem je v uvodni izjavi 11 določeno, da je treba zagotoviti „da je državna pomoč omejena na najmanjšo vrednost, potrebno za doseg cilja Skupnosti, ki ga tržne sile same ne bi omogočile (...)“.

⁽¹²⁾ Glej odločbo Komisije v zadevi *Ford Genk*; odločbo Komisije v zadevi *General Motors Belgium*; odločbo Komisije v zadevi *Auto-Europa Portugal*; odločbo Komisije v zadevi *Volvo Cars Gent*.

⁽¹³⁾ Na podlagi uvodne izjave 16 Uredbe (ES) št. 68/2001.

- (52) Najprej je treba omeniti, da ocenjevanje pomoči za usposabljanje temelji na Uredbi (ES) št. 68/2001, ki v uvodni izjavi 4 določa: „Ta uredba ne posega v možnost držav članic, da prigrasijo pomoč za usposabljanje. Take uradne prigrasitve bo Komisija ocenila *še zlasti* na osnovi kriterijev iz te uredbe ali v skladu z veljavnimi smernicami in okviri Skupnosti, če take smernice in okviri obstajajo.“
- (53) V uvodni izjavi 16 je potrjeno: „Pomoči v večjih zneskih mora Komisija preveriti posamično, preden se dodelijo. Za pomoči, ki presegajo znesek v višini 1 000 000 evrov, se *izjema iz te uredbe ne uporablja* in zanje še nadalje veljajo zahteve člena 88(3) Pogodbe.“
- (54) V uvodni izjavi 4 pa je določeno: „Okvir, ki velja za pomoč pri usposabljanju, naj se ukine istega dne, ko začne veljati ta uredba, ker je bila njegova vsebina prevzeta s to uredbo.“
- (55) Ker načrtovana pomoč presega 1 milijon EUR, jo je treba nedvomno prigrasiti, potem pa jo mora Komisija odobriti. Poleg tega mora takšna pomoč načeloma izpolnjevati merila za izvzetje iz člena 4 Uredbe (ES) št. 68/2001.
- (56) Vendar ima Nemčija pomisleke, ali je Komisija pristojna za ocenjevanje, ali ima pomoč spodbujevalni učinek. Komisija meni, da pojem državne pomoči in *zlasti* merilo o nujnosti vključujeta spodbujevalni učinek pomoči za prejemnika. Državna podpora ukrepom (tudi ukrepom usposabljanja), ki bi jih prejemnik pomoči v vsakem primeru izvedel, ne more biti v splošnem interesu. V skladu z Uredbo (ES) št. 68/2001, akcijskim načrtom o državnih pomočeh in sodno prakso o pogojih, v skladu s katerimi se lahko pomoč razglasi za združljivo s skupnim trgom, je Komisija v svojih najnovejših odločbah (*Ford Genk*, *GM Antwerp*) zadevno pomoč za usposabljanje ocenila tudi glede njenega spodbujevalnega učinka.
- (57) Prvič, Nemčija potrjuje svoje stališče z utemeljitvijo, da se združljivost pomoči, ki jo je treba prigrasiti, s skupnim trgom oceni na podlagi meril iz Uredbe, ter se v zvezi s tem sklicuje na uvodno izjavo 4 Uredbe (ES) št. 68/2001, ki določa, da Komisija pomoči oceni „*še zlasti* na osnovi kriterijev iz te uredbe“. Nemčija pri tem ne upošteva, da izraz „*še zlasti*“ dejansko pomeni, da ocena za vsak posamezen primer ni omejena na oceno na podlagi pravil o državni pomoči iz Uredbe (ES) št. 68/2001. Ker je v uvodni izjavi 16 izrecno določeno, da je treba ustrezne pomoči *še naprej* preverjati posamično, je jasno, da ta ocena ni omejena na merila iz navedene uredbe in mora biti izvedena neposredno v skladu s členom 87 Pogodbe ES.
- (58) Drugič, Nemčija je navedla, da je treba Uredbo (ES) št. 68/2001 razlagati ob upoštevanju okvira Skupnosti za pomoči za usposabljanje iz leta 1998, ki se je začel uporabljati pred začetkom veljavnosti zadevne uredbe in v katerem so določena merila, v skladu s katerimi je treba pri visokih zneskih pomoči oceniti, ali ima pomoč spodbujevalni učinek ali ne. V skladu z okvirom Skupnosti se spodbujevalni učinek pojavi *zlasti* takrat, ko se projekt usposabljanja izvaja na območju, upravičenem do pomoči v skladu s členom 87(3)(a) ali (c). Komisija te navedbe ne more upoštevati, ker uvodna izjava 4 Uredbe (ES) št. 68/2001 jasno določa, da je bil okvir Skupnosti za pomoč za usposabljanje ukinjen, ko je začela veljati ta uredba. Komisija je želela, da se okvir Skupnosti nadomesti z Uredbo (ES) št. 68/2001, tako da ima navedena uredba takšen učinek. To je jasno v drugih jezikovnih različicah, pri čemer uvodna izjava 4 Uredbe (ES) št. 68/2001 jasno določa, da se okvir Skupnosti „*ukine*“, ker se njegova vsebina „*nadomesti*“. To je jasno opredeljeno tudi v prejšnjih odločbah Komisije⁽¹⁵⁾. Poleg tega zadevna uredba ne upošteva pravne domneve iz okvira Skupnosti, da obstaja spodbujevalni učinek, ampak na splošno zelo jasno določa, da je mogoče pomoči za usposabljanje pod določenimi pogoji obravnavati kot združljive s skupnim trgom⁽¹⁶⁾. Če bi podjetje izvajalo zahtevane ukrepe v vsakem primeru, torej tudi brez pomoči, ta pomoč ne bi imela spodbujevalnega učinka.
- (59) Tretjič, Nemčija in *zlasti* prejemnica pomoči sta navedli, da bi dodatna ocena nujnosti pomoči na podlagi člena 87(3)(c) Pogodbe ES pomenila, da je celotna Uredba (ES) št. 68/2001 v nasprotju s to določbo Pogodbe. Pri tem je mogoče jasno domnevati, da se nujnost pomoči ne ocenjuje. Vendar se Komisija s tem ne more strinjati, ker se pri tem očitno ne upošteva, da se pri pomočeh pod 1 milijonom EUR, ki izpolnjujejo merila iz zadevne uredbe, predvideva, da je izpolnjeno tudi merilo o nujnosti.

⁽¹⁵⁾ Glej na primer Odločbo Komisije 2001/698/ES z dne 18. julija 2001, *Sabena*, UL L 249, 19.9.2001, str. 21, katere odstavek (28) se glasi: „... Ta okvir je bil od takrat nadomeščen z Uredbo Komisije (ES) št. 68/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES v zvezi s pomočjo za usposabljanje.“

⁽¹⁶⁾ V odstavku (50) so natančneje obravnavane ugotovitve o spodbujevalnem učinku iz Uredbe (ES) št. 68/2001.

(60) Četrtič, Nemčija trdi, da Komisija odstopa od pristopa, ki ga je uporabila v prejšnjih primerih, pri katerih ni ocenila, ali obstaja spodbujevalni učinek. To je dejstvo. Vendar je Komisija pojasnila, da se je njen pristop spremenil zaradi boljšega gospodarskega vidika obravnavanja. Do te spremembe je prišlo pri temeljiti oceni zadev *Ford Genk* in *GM Antwerp*, ki sta povezani s pomočjo, pri kateri se je izrecno uporabljal nov pristop. Kljub temu je Nemčija navedla, da pristop Komisije ni ustrezen, ker je po sprožitvi formalnega postopka preiskave v zadevi *Ford Genk* v vsaj dveh primerih, in sicer *BMW Österreich* (zadeva N 304/2005) ⁽¹⁷⁾ in *Webasto* (zadeva N 653/2005), sprejela odločitev brez ustrezne ocene ali na podlagi druge ocene. Vendar Komisija poudarja, da so bile te odločitve sprejete brez temeljite ocene in pred koncem prve od obeh zgoraj omenjenih temeljitih ocen, pri katerih je začela Komisija uporabljati spremenjeni pristop. Komisija lahko nedvomno izboljša in spremeni pristop k ocenjevanju, če za to obstajajo ustrezni razlogi. To se je zgodilo v zadevah *Ford Genk* in *GM Antwerp*, vendar ne v prejšnjih zadevah. Zato je lahko Komisija pred sprejetjem končne odločitve v zadevi *Ford Genk* še naprej uporabljala prejšnjo prakso odločanja.

(61) Petič, Nemčija in prejemnica pomoči se nista strinjali, da se lahko Komisija sklicuje na zadevi *Ford Genk* in *GM Antwerp*, povezani s pomočjo, ker je njuno dejansko stanje drugačno kot v primeru DHL. Komisija bi se morala bolj opirati na odločitev v zadevi *Webasto*. V nobenem primeru ni mogoče trditi, da bi bilo treba pomoč za DHL obravnavati drugače, ker ne zadeva avtomobilskega sektorja kot druga dva primera. Tudi odločitev v zadevi *Webasto*, na katero se sklicujeta Nemčija in prejemnica pomoči, zadeva avtomobilski sektor. Edina razlika je morda v tem, da prva dva primera zadevata obstoječe proizvodne lokacije, medtem ko sta primera DHL in *Webasto* povezana z novimi podjetji. Komisija ne more razumeti, da kakršna koli podpora za ukrepe, ki se izvajajo v vsakem primeru, v prvih dveh primerih nedvomno pomeni pomoč za tekoče poslovanje, v novem podjetju pa naj ukrepi usposabljanja, ki se izvajajo v vsakem primeru, ne bi bili pomoč za tekoče poslovanje. Tudi v tem primeru dobi podjetje pomoč za ukrepe, ki jih mora izvesti v vsakem primeru.

(62) Poleg tega v primeru novega podjetja ukrepov usposabljanja, ki bi se izvajali v vsakem primeru, ni mogoče upravičiti z utemeljitvami, na podlagi katerih se zagotovi

regionalna pomoč, saj je mogoče regionalne omejitve izravnati z regionalnimi pomočmi za naložbe in ne s pomočmi za usposabljanje. Nemčija je v zvezi s tem navedla, da je možnost dodelitve državnih pomoči za nujne in obsežne ukrepe usposabljanja bistveno vplivala na končno odločitev družbe DHL o selitvi proizvodnje. Vendar Komisija meni, da se podjetja v Evropski uniji za lokacijo proizvodnje in njeno selitev običajno odločijo, da zmanjšajo stroške in povečajo donosnost. Podjetja, ki nameravajo preseliti svojo proizvodnjo, pogosto proučijo več konkurenčnih proizvodnih lokacij v različnih državah članicah. Vendar odločitev o proizvodni lokaciji ni odvisna le od pričakovanih stroškov poslovanja (vključno s stroški usposabljanja za nove delavce, ki pogosto niso ustrezno usposobljeni) in drugih gospodarskih prednosti ali slabosti (npr. lokalni predpisi o delovnem času), ampak v določenem obsegu tudi od možnosti za pridobitev državne finančne podpore (tj. regionalne pomoči). Komisija se s tem ne more strinjati, ker naj pomoči za usposabljanje, v nasprotju z regionalnimi pomočmi za naložbe, ne bi vplivale na odločitev o proizvodni lokaciji, ampak naj bi izravnale nezadostne naložbe v ukrepe usposabljanja v Skupnosti. Nižja stopnja usposobljenosti na območju, upravičenem do pomoči, je regionalen problem, ki ga je treba odpraviti z regionalno pomočjo za naložbe.

(63) Na podlagi predloženih informacij je Komisija ugotovila, da mora družba DHL večino ukrepov usposabljanja za svoje delavce izvesti v vsakem primeru, torej tudi brez pomoči. To načeloma izhaja iz dveh ugotovitev, ki sta v nadaljevanju pojasnjeni. Prvič je usposabljanje delavcev nujno za začetek obratovanja logističnega centra za zračni prevoz, drugič pa so ukrepi usposabljanja večinoma zakonsko določeni.

(a) Ukrepi usposabljanja, potrebni za obratovanje

(64) V zvezi z nujnostjo ukrepov usposabljanja je treba ugotoviti, da ima selitev proizvodnje DHL na lokacijo Leipzig-Halle (Nemčija) podobne učinke kot ustanovitev novega podjetja, ker mora družba DHL za začetek obratovanja zaposliti nove delavce. Operativne potrebe je mogoče zaenkrat izpolniti na tri načine: družba DHL lahko zaposli nove delavce, ki jih mora usposobiti; družba DHL lahko zaposli že usposobljene delavce; če družba DHL nima na voljo ustreznih delavcev, lahko določene storitve odda v izvajanje zunanjim izvajalcem.

⁽¹⁷⁾ UL C 87, 11.4.2006, str. 4.

- (65) Prvič, Nemčija ni predložila dodatnih informacij, na podlagi katerih Komisija ne bi več dvomila, da lahko družba DHL na novi proizvodni lokaciji zaposli dovolj usposobljene delavce. Poleg tega je Nemčija poudarila, da delavci iz Bruslja, tj. dosedanje proizvodne lokacije družbe DHL, načeloma niso pripravljeni na selitev v Nemčijo. Na drugi strani družba DHL ni dokazala, da lahko na lokalnem ali evropskem trgu dela zaposli toliko usposobljenih delavcev, kolikor jih je potrebnih za obratovanje logističnega centra. Na lokalnem trgu dela očitno niso na voljo ustrezno usposobljeni delavci, pa tudi na evropskem trgu za storitve v zračnem prometu je očitno precej težko najti ustrezne delavce.
- (66) Drugič, Nemčija ni prepričljivo utemeljila trditve družbe DHL, da bi brez zagotovitve pomoči več storitev oddala v izvajanje lokalnim podjetjem in ji tako načrtovanih ukrepov usposabljanja ne bi bilo treba izvesti. Poleg tega Nemčija ni dokazala, da so na letališču v Leipzigu na voljo ustrezni izvajalci storitev. Ker so celo v primeru zunanjega usposabljanja nekateri ukrepi usposabljanja kljub temu potrebni in ker je celotna naložba DHL na lokaciji Leipzig-Halle namenjena prav izvajanju vseh storitev hitre dostave pošilk z lastnimi delavci in zagotavljanju teh storitev tudi drugim konkurentom, ki poslujejo na zadevnem letališču, Komisija ugotavlja, da zunanje usposabljanje ne ustreza poslovnemu načrtu in bi povzročilo dodatne stroške.
- (67) Poleg tega je Nemčija navedla, da družba DHL na območju, upravičenem do pomoči v skladu s členom 87(3) Pogodbe ES, ustvarja nova delovna mesta, zato se v nasprotju s proizvajalci motornih vozil v Belgiji ne zagotovi pomoč za tekoče poslovanje, ampak pomoč za novo ustanovljeno podjetje, za katero ni bilo na voljo usposobljenih delavcev. Komisija mora to trditev zavrniti, ker bi morala družba DHL ukrepe usposabljanja za novo podjetje zunaj Bruslja izvesti v vsakem primeru ne glede na novo lokacijo.
- (b) **Zakonsko določeni ukrepi usposabljanja**
- (68) Na podlagi informacij, predloženih Komisiji, je večina ukrepov usposabljanja določena v skladu z nacionalno ali evropsko zakonodajo. Ker je s storitvami DHL zaradi njihove narave povezano znatno tveganje glede varnosti, veljajo v skladu z ustreznimi pravnimi predpisi določeni minimalni standardi in varnostne zahteve za ravnanje s tovorom ter pregled in tehnični nadzor letal.
- Mehaniki in tehniki družbe DHL EAT
- (69) To velja za ukrepe usposabljanja na področju predpoletnih pregledov in preverjanj na letališki ploščadi, ki jih izvajajo mehaniki in tehniki družbe DHL EAT. V skladu z Uredbo (ES) št. 2042/2003 morajo imeti delavci, ki vzdržujejo zrakoplove, dovoljenje za izdajo potrdila o sprostitvi v obratovanje. Pogoji za pridobitev te licence so določeni v navedeni uredbi ter vključujejo obseg in vsebino ustreznih ukrepov usposabljanja.
- (70) Predvideni ukrepi usposabljanja so v skladu z omenjenimi pravnimi predpisi in se izvajajo za dve poklicni skupini: letalske mehanike z dovoljenjem za sprostitev letala v obratovanje (CAT A) in letalske tehnike/mehanike z dovoljenjem za sprostitev letala v obratovanje (CAT B1). Ukrepi usposabljanja za ti dve poklicni skupini zajemajo naslednje module:
- (a) tečaje angleščine (vključno s tehnično angleščino);
- (b) osnovno tehnično znanje na področju elektrike, elektronike in aerodinamike;
- (c) praktično uporabo pridobljenega osnovnega tehničnega znanja;
- (d) poglobljene ukrepe usposabljanja za CAT B1.
- (71) Vsi ukrepi usposabljanja družbe DHL EAT so dopolnjeni z usposabljanjem na delovnem mestu, ki po številu za to namenjenih dni znatno presega teoretični del usposabljanja.
- (72) Nemčija je prepričana, da družba DHL ne more začeti obratovati brez ustrezno usposobljenega strokovnega osebja v ustreznimi dovoljenji. Ker so vsi predvideni ukrepi usposabljanja določeni z Uredbo (ES) št. 68/2001, nemški organi priznavajo, da družba DHL ne sme ukiniti ukrepov usposabljanja. Vendar so navedli, da družba DHL brez pomoči ne more izvesti ukrepov usposabljanja, ampak mora zaposliti delavce iz konkurenčnih podjetij, ki že imajo zahtevana dovoljenja, ali se odločiti za zunanje usposabljanje.
- (73) V skladu z analizo stroškov, ki jo je predložila Nemčija, so stroški za zunanje usposabljanje nižji od stroškov za osebje, vključno s stroški za ukrepe usposabljanja (in sicer približno [(5–20 %)] za CAT A in približno [(10–30 %)] za CAT B1). Vendar Nemčija ni dokazala, da ustrezni izvajalci storitev sploh obstajajo ali so na voljo.

(74) Za zaposlitev že usposobljenega strokovnega osebja iz konkurenčnih podjetij je treba potrditi, da Nemčija ni dokazala, da so na evropskem trgu dela na voljo usposobljeni in kvalificirani delavci, ki so se pripravljeni preseliti na lokacijo Leipzig-Halle. Nemčija je sama priznala, da na evropskem trgu dela za storitve v zračnem prometu ni usposobljenih in kvalificiranih mehanikov in tehnikov.

(75) Poleg tega je Nemčija predložila analizo stroškov za tečaje angleščine, ki so predvideni za mehanike in tehnike družbe DHL EAT. Nemčija je navedla, da so to splošni ukrepi usposabljanja, ki presegajo predpisane ukrepe usposabljanja. Nemčija zato ocenjuje, da upravičeni stroški za te tečaje znašajo [(0,5–1)] milijon EUR. Vendar Komisija zlasti poudarja, da se na teh tečajih poučuje tehnična angleščina. Poleg tega opaza, da je praksa tehničnega nadzora zrakoplovov standardizirana po vsej Evropi, zato morajo mehaniki in tehniki družbe DHL EAT obvladati tehnično angleščino. Poleg tega so ti tečaji tehnične angleščine, kot zadevo razume Komisija, vključeni v standardiziran, predpisan program usposabljanja. Zato Komisija meni, da mora družba DHL zagotoviti tečaje tehnične angleščine v vsakem primeru, torej tudi brez pomoči.

(76) Na podlagi teh ugotovitev Komisija meni, da so navedeni ukrepi usposabljanja zakonsko določeni in nujni za nemoteno obratovanje družbe DHL EAT, zato bi jih družba izvedla v vsakem primeru, tudi brez pomoči. Zato Komisija meni, da stroški usposabljanja za mehanike in tehnike družbe DHL EAT niso upravičeni do pomoči.

Osebj e za zemeljsko oskrbo (Ramp Agent II)

(77) Osebj e za zemeljsko oskrbo ima naslednje naloge: upravljanje in vožnja GSE; natovarjanje in raztovarjanje zrakoplovov; predaja dokumentov o letih; priprava poročil in komunikacija s piloti in letališčnimi organi. V okviru priglašene projekta se mora usposabljanja udeležiti 210 članov osebja za zemeljsko oskrbo, kar pomeni upravičene stroške v višini [(2–3)] milijone EUR.

(78) V skladu z nemško zakonodajo se lahko osebj e za zemeljsko oskrbo zaposli na letališki ploščadi šele takrat,

ko so izšolani na področju ravnanja z GSE („zakonodaja o varstvu pri delu“) in varnosti (BGV C 10 FBO) ter dobijo dovoljenje za upravljanje transportnih naprav (BG 925 – Usposabljanje in pooblastitev voznikov transportnih naprav). Poleg tega morajo biti izšolani za ravnanje z nevarnimi snovmi in s tem povezanim tveganjem („uredba o nevarnih snoveh“). Osebj e za zemeljsko oskrbo (Ramp Agent II) mora opraviti tudi izobraževanje o nevarnih snoveh v skladu s predpisi o nevarnih snoveh IATA.

(79) Iz pojasnil iz odstavkov (77) in (78) je mogoče sklepati, da je večina predvidenih ukrepov usposabljanja v okviru priglašene projekta zakonsko določena. Ravnanje z napravami za manevriranje letal, odstranjevanje ledu (osnovno usposabljanje), odstranjevanje ledu (obnovitveno usposabljanje), dovoljenje za vožnjo na letališki ploščadi, delo na letališki ploščadi in predpisi o letališki ploščadi; izobraževanje o požarni varnosti; ravnanje s tovornimi vrati; prva pomoč, dovoljenje za upravljanje transportnih naprav, IATA PK 7/8, GSE (uvajanje v delo s servisnimi napravami), nevarnost pri delu na letališki ploščadi, varnost na letališki ploščadi, varnost na letališču. Tečaj z naslovom „Unit load device build up“ za uvajanje v postavitev tovornih zabojnikov vključuje zlasti ravnanje z zabojniki DHL.

(80) Le tečaji z oznako „G25/41, Pregled na področju medicine dela“ (4 ure od skupnih 240 ur usposabljanja), „DIN EN 9001:2000, Kakovost in procesi“ in „DIN EN 14001, Ravnanje z okoljem in organizacijska struktura“ (8 ur od skupnih 240 ur usposabljanja) niso zakonsko določeni. Ker je Nemčija poudarila, da želi družba DHL sama izvesti vse storitve, povezane z obratovanjem logističnega centra, in jih ponuditi tudi konkurentom na letališču Leipzig-Halle, ter ker ni dokazala, da družba DHL teh tečajev ne bi zagotovila brez pomoči, so tečaji očitno vključeni v paket usposabljanja za zaposlene v družbi DHL, ki je nujen za nemoteno obratovanje logističnega centra za zračni prevoz. Ta logistični center za zračni prevoz je poleg Hongkonga (Kitajska) in Wilingtona (ZDA) najpomembnejši logistični center družbe DHL na svetu. V zvezi s tem je zlasti pomemben tečaj z naslovom „Pregled na področju medicine dela“, pri katerem se osebj e izšola za to, da prepozna, ali je zaradi delavca ogroženo njegovo delovno okolje, saj sta za nemoteno obratovanje družbe DHL nujna preprečevanje in odprava nepredvidenih zamud. Na podlagi razpoložljivih informacij lahko osebj e za zemeljsko oskrbo (Ramp Agent II), ki je opravilo tako usposabljanje, oceni tudi splošno poklicno usposobljenost prihodnjih delavcev. Na podlagi pogojev ocenjevanja iz odstavka (25) Komisija ugotavlja, da ukrepi usposabljanja niso zakonsko določeni, vendar so nujni za nemoteno obratovanje logističnega centra, zato bi jih družba DHL izvedla v

vsakem primeru. Tečaj o standardih kakovosti sicer ni zakonsko določen, vendar je vodstvo družbe Deutsche Post določilo, da je obvezen za vse obrate družbe DHL. Družba DHL je napovedala, da bo zaradi potrjevanja v skladu z DIN EN 9001 vse delavce načrtno usposobila⁽¹⁸⁾. Poleg tega je bilo poudarjeno, da se bo potrjevanje v skladu z DIN EN 14001 začelo izvajati julija 2008⁽¹⁹⁾. Zato so ukrepi usposabljanja, ki so predmet te odločbe, nedvomno potrebni za izpolnitev standarda, za katerega si družba prizadeva v skladu s svojim poslovnim načrtom, in bi se zato izvajali tudi brez pomoči. Poleg tega se hčerinske družbe družbe DHL zavzemajo, da bi njihove storitve, kot dokazujejo ustrezna potrdila DIN, dosegale najvišje standarde, da bi lahko družba DHL kot vodilna izvajalka storitev te stroške upoštevala pri svoji strategiji oblikovanja cen. Zato Komisija meni, da bi družba DHL omenjene ukrepe usposabljanja izvedla tudi brez pomoči.

- (81) Na podlagi teh ugotovitev Komisija meni, da so nekateri ukrepi usposabljanja za osebje za zemeljsko oskrbo (Ramp Agent II) zakonsko določeni, nekateri pa so del strategije kakovosti podjetja, zato so vsi ukrepi brez izjeme potrebni za nemoteno obratovanje logističnega centra za zračni prevoz in bi jih družba izvedla v vsakem primeru, tudi brez pomoči. Zato Komisija meni, da stroški usposabljanja za osebje za zemeljsko oskrbo (Ramp Agent II) niso upravičeni do pomoči.

Varnostno osebje

- (82) To področje je urejeno z Uredbo (ES) št. 2320/2002. V skladu z odstavkoma 8 in 9 nemškega zakona o varnosti zračnega prometa morajo upravljavci letališč in letalski prevozniki usposobiti varnostno osebje in vse druge delavce.

- (83) Večji del tečajev za varnostno osebje, ki jih načrtuje družba DHL, vsebinsko in glede na število ur usposab-

ljanja ustreza ukrepom usposabljanja, ki so v skladu s predlogo učnega načrta v okviru izvajanja Uredbe (ES) št. 2320/2002 predvideni za osebje za nadzor varnosti zračnega prometa, ki izvaja pregled oseb in blaga. Tudi modul usposabljanja IATA PK 7/8 je določen na podlagi predpisov o nevarnih snoveh IATA, ki so bili z NfL II-36/05 sprejeti v nemško zakonodajo. V skladu z nemško zakonodajo o varstvu pri delu sta v obvezno usposabljanje vključena tudi tečaj prve pomoči in usposabljanje o požarni varnosti.

- (84) Le tečaji z naslovom „Dovoljenje za vožnjo na letališki ploščadi“ in „Vodenje kakovosti“ (za vsakega 8 ur od skupaj več kot 300 ur usposabljanja) se očitno zagotovijo dodatno, kar pomeni, da niso zakonsko določeni. Ker je Nemčija poudarila, da želi družba DHL sama izvesti vse storitve, povezane z obratovanjem logističnega centra, ter ni dokazala, da družba DHL teh tečajev ne bi izvedla brez pomoči, Komisija meni, da so vključeni v skupni paket usposabljanja. Tudi tečaji za varnostno osebje, z oznako DIN EN 9001:2000 in DIN EN 14001 ustrezajo običajni poslovni praksi družbe Deutsche Post in so tako nujno potrebni za vse zaposlene družbe DHL (glej odstavek (80)). Tečaj za pridobitev dovoljenja za vožnjo na letališki ploščadi je nujno potreben za varnostno osebje, ker mora vedno imeti dostop do vozne steze in letališke ploščadi. Nesmiselno bi bilo ogroziti nemoteno obratovanje logističnega centra, ker varnostno osebje ne bi imelo dostopa do letališke ploščadi (v skladu z odstavkom 90 in naslednjimi je v tem primeru mogoča omejitev usposabljanja na določeno število oseb). V skladu s pogoji ocenjevanja iz odstavka (25) Komisija ugotavlja, da ukrepi usposabljanja niso zakonsko določeni, vendar so nujni za nemoteno obratovanje logističnega centra, zato bi jih družba DHL izvedla v vsakem primeru. Na podlagi tega Komisija ugotavlja, da bi se oba tečaja izvajala tudi brez pomoči.

- (85) Ker so tečaji usposabljanja za varnostno osebje iz odstavkov (83) in (84) predpisani, se Komisija ne more strinjati s trditvijo Nemčije, da bi lahko družba DHL zaposlila le najmanjše število kvalificiranih delavcev, ki bi potem usposobili druge delavce na delovnem mestu. Komisija na podlagi predloženih informacij ugotavlja, da mora celotno varnostno osebje opraviti zadevne ukrepe usposabljanja v celoti.

⁽¹⁸⁾ http://www.dpwn.de/dpwn?skin=hi&check=yes&lang=de_DE&xmlFile=2000910

⁽¹⁹⁾ http://www.dpwn.de/dpwn%3Ftab%3D1%26skin%3Dhi%26check%3Dyes%26lang%3Dde_DE%26xmlFile%3D2008898

- (86) Na podlagi teh ugotovitev Komisija meni, da stroški usposabljanja za varnostno osebje niso upravičeni do pomoči.

Operativno vodstveno osebje

- (87) V zvezi z operativnim vodstvenim osebjem je Komisija sprejela drugačen sklep. Usposabljanje za to skupino delavcev vključuje tečaj angleščine, osnove delovnega prava, komunikacijo, vodenje razgovorov, upravljanje človeških virov, osnove inštruiranja, reševanje sporov, razvoj timskega dela, razgovore s kandidati in podjetništvo. V okviru priglašene projekta se mora usposabljanja udeležiti 110 članov operativnega vodstvenega osebja, kar pomeni upravičene stroške v višini [(1–2)] milijona EUR. Osebje na srednji vodstveni ravni se izbire med osebjem, ki je že opravilo druge ukrepe usposabljanja (tj. osebje za zemeljsko oskrbo (Ramp Agent II) in varnostno osebje).

- (88) To usposabljanje na področju vodenja je povezano z ukrepi usposabljanja za osebje za zemeljsko oskrbo ali varnostno osebje in ni nujno potrebno za nemoteno obratovanje logističnega centra za zračni prevoz. Predvsem pomeni priložnost napredovanja za delavce na terenu, katerih osebne sposobnosti in družbeno prilagojenost je treba okrepiti. Poleg tega so to splošni ukrepi usposabljanja, ki niso potrebni le na področju letalstva in pri katerih je mogoče pridobljena znanja brez težav prenesti na druga podjetja, hkrati pa prispevajo tudi k izboljšanju delovnega okolja in medosebnih odnosov v podjetju.

- (89) Na podlagi ugotovitev iz odstavkov (87) in (88) Komisija ugotavlja, da ukrepi usposabljanja za operativno vodstveno osebje niso zakonsko določeni in presegajo ukrepe, ki so nujni za nemoteno obratovanje logističnega centra za zračni prevoz družbe DHL na lokaciji Leipzig-Halle. V tem primeru se stroški za te ukrepe upoštevajo pri dodelitvi pomoči za usposabljanje.

(c) Obseg potrebnih ukrepov usposabljanja

- (90) Na podlagi študije o stroških, ki jo je predložila Nemčija (glej odstavek (37)), je mogoče nemoteno obratovanje logističnega centra zagotoviti s 134 člani osebja za zemeljsko oskrbo (**Ramp Agent II**). Če bi v skupini za natovarjanje, sestavljeni iz šestih delavcev, oba voznika iz skupine osebja Ramp Agent II nadomestili z delavcema Ramp Agent I, bi bile še vedno izpolnjene zakonske

zahteve in operativne potrebe. Nemčija je navedla, da tako družbi DHL ne bi bilo treba usposobiti dodatnih 76 članov osebja Ramp Agent II in njihovo usposabljanje brez pomoči za usposabljanje ne bi bilo izvedeno. Upravičeni stroški za teh dodatnih 76 članov osebja znašajo [(0,5–1,5)] milijona EUR za splošne ukrepe usposabljanja in [(0,01–0,03)] milijona EUR za posebne ukrepe usposabljanja.

- (91) Če bi družba DHL voznike iz skupine osebja Ramp Agent II dejansko nadomestila z osebjem Ramp Agent I, bi morali biti v določenem obsegu usposobljeni tudi ti, in sicer zlasti na področju upravljanja GSE (to velja predvsem za dovoljenje za vožnjo na letališki ploščadi, delo na letališki ploščadi in predpise o letališki ploščadi, dovoljenje za upravljanje transportnih naprav, izobraževanje o nevarnostih pri delu na letališki ploščadi, izobraževanje o požarni varnosti, prva pomoč itd.). Po navedbah Nemčije upravičeni stroški za to dodatno osebje Ramp Agent I znašajo [(0,1–0,5)] milijona EUR za splošne ukrepe usposabljanja in [(0,01–0,03)] milijona EUR za posebne ukrepe usposabljanja.

- (92) Komisija meni, da je treba odbiti stroške, ki bi jih morala družba DHL v vsakem primeru kriti za dodatno usposabljanje zadevnega osebja Ramp Agent I, tako da upravičeni stroški za usposabljanje dodatnih 76 članov osebja Ramp Agent II znašajo [(0,4–1)] milijon EUR. Ker le ti ukrepi usposabljanja presegajo obseg, ki bi ga morala družba DHL v vsakem primeru zagotoviti, Komisija ugotavlja, da je do pomoči upravičen le ta znesek.

- (93) Tudi v zvezi z **varnostnim osebjem** je Nemčija navedla, da bi lahko logistični center za zračni prevoz družbe DHL nemoteno obratoval le s 70 delavci in ne 110, kot jih je bilo prvotno prijavljenih. Zmanjšanje za 40 dodatnih delavcev bi lahko brez težav nadomestili z okrepljenim video nadzorom, ne da bi se zato zmanjšala varnost logističnega centra za zračni prevoz. V ustrezni študiji je določeno absolutno najmanjše število delavcev, potrebnih za izvajanje varnostnih pregledov oseb in tovora, pri čemer je pomnoženo s številom izmen. Pri izračunu so upoštevani tudi skupno število delovnih dni na teden ter zaposlitev dodatnih delavcev v primeru dopustov ali bolezni, da se zagotovi neprekinjeno obratovanje. V študiji je ugotovljeno, da bi pri teh dodatnih ukrepih usposabljanja upravičeni stroški znašali [(0,05–0,2)] milijona EUR.

- (94) Nemčija je poleg tega navedla, da družba DHL načrtuje zaposlitev 110 članov varnostnega osebja, ker se mora kot zelo ugledno podjetje, ki deluje po celem svetu, izogniti kakršnim koli varnostnim zapletom. Taki primeri bi lahko ogrozili kakovost tovornega prometa, povzročili velike zamude in negativno vplivali na odnose s strankami. Da bi družba DHL preprečila motnje tovornega prometa, se je zavestno odločila za „presežno varovanje“. Pod temi pogoji se Komisija ne more strinjati s trditvijo Nemčije, da bi lahko logistični center nemoteno obratoval tudi s 70 namesto 110 člani varnostnega osebja. V skladu s pogoji ocenjevanja iz odstavka (25) Komisija ugotavlja, da ukrepi usposabljanja niso zakonsko določeni, vendar so nujni za nemoteno obratovanje logističnega centra, zato bi jih družba DHL izvedla v vsakem primeru.
- (95) Na podlagi teh ugotovitev lahko povzamemo, da bi bili v vsakem primeru izvedeni vsi ukrepi usposabljanja, s katerimi bi 110 članov varnostnega osebja pridobilo znanje, potrebno za izvajanje dejavnosti in nadaljnje nemoteno obratovanje logističnega centra za zračni prevoz. Zato Komisija meni, da ti stroški niso upravičeni do pomoči za usposabljanje.

Razpredelnica 3

Poklicna skupina	Prijavljeno število	Obvezno usposabljanje za	Dodatno usposabljanje za
Osebe za zemeljsko oskrbo (Ramp Agent II)	210	134	76
Varnostno osebje	110	110	0
(Operativno) vodstveno osebje	110	0	110
Letalski mehaniki z dovoljenjem za sprostitev letala v obratovanje CAT A	97	97	0
Letalski tehniki/mehaniki z dovoljenjem za sprostitev letala v obratovanje CAT B 1	68	68	0

- (96) Na podlagi analize stroškov, ki jo je predložila Nemčija, je Komisija izračunala stroške za dodatne ukrepe usposabljanja, kot sledi ⁽²⁰⁾:

Razpredelnica 4

(EUR)

Postavka stroškov	Osebe za zemeljsko oskrbo (Ramp Agent II) (*)	Osebe na srednji vodstveni ravni	Skupaj
Vodje usposabljanja (teorija in praksa)	[...]	[...]	
Stroški poslovanja	[...]	[...]	
Potni stroški	[...] (**)	[...]	
Skupni stroški za vodje usposabljanja	[...]	[...]	[...]
Stroški za osebje, pripravniki	[...]	[...]	[...] (le delno upravičeni do pomoči)

Upravičeni stroški skupaj: [...]

Največja intenzivnost pomoči: 60 %

Pomoč: 1 578 109

(*) Od zneskov v tabeli so že odbiti stroški usposabljanja za osebje Ramp Agent I. Zadnji stroški bi nastali v vsakem primeru, tj. tudi po nadomestnem scenariju, ki ga je predlagala Nemčija (nadomestitev določenega števila osebja Ramp Agent II s slabše usposobljenim osebjem Ramp Agent I).

(**) Na podlagi informacij, ki jih je predložila Nemčija, navedeni potni stroški ne vključujejo potnih stroškov za posebne ukrepe usposabljanja v višini [...] EUR, ki bi bili upravičeni do pomoči. Komisija na podlagi tega sklepa, da so nemški organi zavrnili subvencioniranje tega zneska.

⁽²⁰⁾ Dodatno izobraževanje večinoma vključuje splošne ukrepe usposabljanja, za osebje Ramp Agent II pa so potrebni posebni ukrepi usposabljanja, katerih stroški znašajo [...] EUR. Vendar tudi usposabljanje za osebje Ramp Agent I, ki bi nadomestilo boljše usposobljene delavce, če pomoč ne bi bila dodeljena, vključuje posebne ukrepe usposabljanja, katerih stroški znašajo [...] EUR, tako da se oba zneska povečata.

(d) Izračun dovoljenega zneska pomoči

(97) Priglašeni ukrep (s priglašeniimi upravičenimi stroški v višini [(10–15)] milijonov EUR) je med drugim povezan s stroški v višini [(8–12)] milijonov EUR, ki bi jih morala družba DHL v vsakem primeru kriti, torej tudi brez pomoči za usposabljanje. Ta del priglašene pomoči ne velja za dodatne ukrepe usposabljanja, ampak zajema splošne stroške poslovanja, zato se znižajo stroški, ki jih običajno krije podjetje. Zato pomoči ni mogoče odobriti.

(98) Pri drugih ukrepih nastanejo upravičeni stroški v višini [(2–3)] milijonov EUR. To ustreza znesku pomoči v višini 1 578 109 EUR. Le ta del pomoči ustreza merilom o združljivosti s skupnim trgov.

7. SKLEPNE UGOTOVITVE

(99) Komisija je ugotovila, da je priglašena pomoč za družbo DHL Leipzig povezana s stroški v višini [(8–12)] milijonov EUR, ki bi jih morala v vsakem primeru kriti družba DHL, torej tudi brez pomoči, in stroški v višini 2 630 182 EUR za ukrepe usposabljanja, ki presegajo zakonsko določene ukrepe ali ukrepe, potrebne za obratovanje.

(100) Zato Komisija meni, da del priglašene pomoči, ki ni potrebna za zadevne ukrepe usposabljanja, ne velja za dodatne ukrepe usposabljanja, ampak zajema splošne stroške poslovanja, s čimer omogoča znižanje stroškov, ki jih običajno krije podjetje. Zato bi pomoč po mnenju Komisije povzročila izkrivljanje konkurence in ogrozila pogoje poslovanja, kar nasprotuje skupnemu interesu. Zato pomoči ni mogoče utemeljiti v skladu s členom 87(3)(c) Pogodbe ES. Ker ne obstaja nobena izjemna okoliščina iz člena(87)(2) in (3) Pogodbe ES, pomoč v

višini 6 175 198 EUR ne izpolnjuje meril o združljivosti s skupnim trgov.

(101) Drugi priglašeni ukrepi z upravičenimi stroški v višini [(2–3)] milijone EUR, za katere je predvidena pomoč v višini 1 578 109 EUR, izpolnjujejo merila o združljivosti s skupnim trgov iz člena 87(3)(c) Pogodbe ES –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Državna pomoč Nemčije za družbo DHL v višini 6 175 198 EUR ni združljiva s skupnim trgov.

Preostali del državne pomoči Nemčije za družbo DHL v višini 1 578 109 EUR je v skladu s členom 87 Pogodbe ES združljiv s skupnim trgov.

Člen 2

Nemčija obvesti Komisijo v dveh mesecih po objavi te odločbe o ukrepih, ki jih sprejme za uskladitev s to odločbo.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na Zvezno republiko Nemčijo.

V Bruslju, 2. julija 2008

Za Komisijo

Neelie KROES

Članica Komisije

OPOMBA BRALCU

Institucije so se odločile, da v svojih besedilih ne bodo več navajale zadnje spremembe navedenih besedil.

Če ni navedeno drugače, se akti iz objavljenih besedil sklicujejo na akte v trenutno veljavni različici.